

W poniedziałek drugiego tygodnia,

po pierwszej recytacji Psalterza katzymy poetyckie Oktoechosy i teotokion.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 4:

Prosomion: Zdziwił się Józef.

Chryste, przez prawdziwy post i pokutę ożyw zmarłego przez przestępstwo spożycia owocu, jako Szczęśliwy, modlę się, i daj mi zawsze chodzić prawymi i dobrymi drogami czcigodnych Twoich przykazań, aby dostąpić Twojej Bożej chwały ze wszystkimi miłującymi Ciebie, przeto wysławiam Twoją, Jezu, łaskawość dla wszystkich.

Chwała, i teraz. Teotokion. Prosomion:

Jestem atakowany przez gwałtowną burzę żądź, szalony, przyzywam Ciebie gorąco, Czysta, nie pogardzaj mną, nieszczęsnym, żebym zginął, która zrodziłaś otchłań miłosierdzia, poza Tobą bowiem nie mam nadziei. Obym nie stał się radością i śmiechem dla wrogów z powodu pokładania w Tobie nadziei, możesz bowiem, co zachcesz, jako Matka Boga wszystkich.

Po trzeciej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 6:

Prosomion: Panie, zmiłuj się.

Panie, kieruj nami, gdy powtarzamy post, daj nam uświęcenie blaskiem i oświeceniem Twoich przykazań, i pozwól nam, klęczącym, przynosić Tobie przyjemną modlitwę. Ty bowiem jesteś Ojcem naszym i my Twoimi synami, śpiewamy Tobie z bojaźnią i imię Twoje przyzywamy.

Chwała, i teraz. Teotokion: Początkiem zbawienia było zwiastowanie Gabriela Dziewicy. Słyszac bowiem słowo „Raduj się”, nie uciekła od powitania, nie zwątpiła jak Sara w namiocie, lecz tak powiedziała: „Oto służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego”.

Kanon z Menei i trójpieśń kyr Józefa. Recytowane są pieśni biblijne. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Zrodzony z Dziewicy Boże, zatop w głębi beznamietności mocnych wódzów grzechu, abym Tobie przez trzy właściwości duszy jak na cymbałach w umartwieniu ciała zwycięską zaśpiewał pieśń.

Jedyny łaskawy, źródło miłosierdzia, Baranku Boży, który wzięłeś jako Bóg grzechy świata, zbaw mnie, pogrążającego się w odmetach grzechów, kierując mnie do przystani pokuty.

Post czysty, oddalenie grzechu, odrzucenie żądź, miłość do Boga, gorliwe modlitwy, łzy z rozrzewnieniem i troskę o ubogich Chrystus nakazał w Pismach.

Duszę porażoną orężem grzechu i zranioną przez wiele zła, Lekarzu naszych dusz ulecz jako Łaskawy, nałożywszy na mnie lekarstwa Twoich mądrych przykazań, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Nieskalana arko, Najświętsza Dziewico, mnie skalanego przez atak okropnych żądź, oczyść źródłem Twego miłosierdzia i daj mi obłoki rozrzewnienia, Władczyni, niszczące głębię grzechu.

Inny kanon. Poemat kyr Teodora. Ton 5:

Hirmos: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, To mój Bóg i wysławię Go, Bóg Ojca mego i wywyższę Go, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Przyjąwszy drugi tydzień świetlistego postu jako poświęconą radość, bracia, z miłością zaśpiewajmy Chrystusowi, radując się w Bogu.

Znalazłszy teraz postny czas rozrzewnienia, zapłaczmy usilnie i westchnijmy, wyciągnijmy ręce do jedyne go Wybawiciela, aby zbawił dusze nasze.

Chwała. Triadikon: Trójhypostatyczna jedności, przełożona wszystkim, najdoskonalsza, niemająca początku, sama nas zbaw, Ojciec i Synu, i Duchu Najświętszy.

I teraz. Teotokion: Któż rodzi Syna nie zasianego przez prawo Ojca? Jego to bowiem rodzi Ojciec bez Matki. Sławny cud, Ty bowiem zrodziłaś, Czysta, Boga i zarazem człowieka.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Jakże zniosę Twój gniew, Chryste mój, gdy przyjdiesz na Sąd? Jakież znajdę tam słowo, aby się usprawiedliwić? Nie tworzyłem, nie czyniłem Twojej woli, Chryste, przeto przed końcem daj mi ulgę.

Katabasja: Wspomożyciel i obrońca.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Przechodząc niestałe życie wpadłem w zamysły rozbójnicze i zraniony stałem się smrodliwym. Lekarzu cierpiących, podaj mi rękę, dla modlitw wszystkich Twoich świętych.

Burza okropnego grzechu trwoży moje myśli, zbaw mnie jak Piotra, Jezu, śpiewającego: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu!

Wstrzeźliwością umartwiamy żądze, przez post ducha skierujmy ku niebu i zawołajmy rozrzewnionym sercem: Zgrzeszyłem przed Tobą, Boże, przebacz jako Szczodry!

Teotokion: W Twoim łonie zamieszkał Najwyższy, okazując Ciebie większą od niebios, i niezwykłym orędownictwem dla śpiewających Tobie, Dziewico: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu!

Inny kanon.

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Okaz, Panie, moją duszę niezniewoloną przez udrękę żądz, abym dobrowolnie czyniąc Twoją wolę radował się i sławił Twoje panowanie na wieki.

Znienawidź, duszo moja, niewstrzeźliwość Ezawa i naśladowaj dobre czyny Jakuba, oszukaj Beliara przez post, wzbogać się świętością i zaśpiewaj na wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Czczę jedyne go Boga w naturze, Trzy Hipostazy wyśpiewuję określone, inne, ale nie odrębne, gdyż Bóstwo jest Jedno i jedno w Trzech panowanie, Ojciec, Syn i Duch.

I teraz. Teotokion: Z Twego świetlistego łona wyszedł jak Oblubieniec z pałacu i zajaśniał Chrystus, wielka Światłość dla będących w ciemnościach, bowiem Słońce Sprawiedliwości zjaśniawszy oświeciło świat.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Pijąc wodę nikt nie stracił rozumu, Noe zaś pokazał się jako mąż upity winem i z powodu wina Lot sieje nasiona złości. Uciekaj, o duszo moja, od ich naśladowania, śpiewając Chrystusowi.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Którego niebieskie zastępy sławią.

Pieśń 9

Hirmos: Ewa słabością nieposłuszeństwa sprowadziła klątwę, Ty zaś Dziewico Bogurodzico owocem noszenia w łonie zrodziłaś światu błogosławieństwo, przeto wszyscy Ciebie uwielbiamy.

Pośmy od żądy gniewu, rozkoszujmy się prawdziwą miłością, nakarmmy ubogich chlebem, karmieni łaską Bożą, i łzami wygaśmy łzy przyszłego wyroku.

Nieszczęsna duszo, westchnij, wyżał się, pokaż wzory pokuty, teraz przy drzwiach dzień, bez obłudy sądzący zasiądzie i każdemu godnie odda za jego czyny, jak jest napisane.

Nie zdobyłem dobrych czynów, skalałem szatę, którą przyjąłem, odzież Bożego chrztu, chodzą w ciemności niewiedzy, przeto światłością Twego oblicza, Panie, oczyść zrozpaczonego.

Teotokion: Mario, Pani wszystkich, mnie zniewolonego przez wszelki grzech Ty wyzwól, Dziewico, któraś zrodziła wyzwoliciela dusz naszych, Ty bowiem w sposób przewyższający słowa zrodziłaś istotową łaskawość.

Inny hirmos: Niewypowiedziane zrodzenie z poczęcia bez nasienia, niezniszczalny owoc Matki nie znającej męża, zrodzenie bowiem Boga odnawia naturę. Przeto wszystkie pokolenia Ciebie, jako Bożą Oblubienicę-Matkę, prawowiernie wywyższają.

Teraz ponieśmy trudy jako rycerze Chrystusowi, czas przemija powoli, korony są plecione dla podejmujących wysiłek, które da Chrystus, gdy przyjdzie w chwale anielskiej sądzić całą ziemię.

Cały jestem zraniony i pokryty strupami, ulecz moje gnijące rany, Chryste mój, ugryzienia żądz będące od grzechu, abym usłyszał jak trędowny Twój święty głos: Chcę, bądź oczyszczony.

Chwała. Triadikon: Jedynego jedyny Rodzicielu, Jednorodzonego Syna Ojciec i jedyny jedynej Światłości, jaśnienie Światłości i jedyny jedyne Jedyne Boga Święty Duchu, Pan zaiste będący, o Trójco jedyna Święta, zbaw mnie, Ciebie błogosławiącego.

I teraz. Teotokion: Cud Twego zrodzenia przeraża mnie, Nieskalana, jak poczynasz bez nasienia Nieogarnionego? Powiedz, jak będąc Dziewicą rodzisz jak Matka, co przewyższa naturę i co z wiarą przyjęliśmy, pokłońmy się przeto Zrodzonemu, co bowiem zechce, to może.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Post uczynił Mojżesza Widzącym Boga, a Eliasza dawno temu płomiennym woźnicą, a Pawła zaś, duszo, w budzący bojaźń sposób wstępującym do nieba, przeto pośmy od zła i na wyżyny niecierpielności my też będziemy porwani.

Katabasja: Niewypowiedziane zrodzenie.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy sticherę isomelos, ton 5:

Przedziwny oręż, modlitwa i post, to on Mojżesza okazał prawodawcą i Eliasza gorliwym w ofiarach, w poście trwając, wierni, zawołajmy do Zbawcy: Tobie jedynemu zgrzeszyliśmy, zmiłuj się nad nami!

Męczennikom: Błogosławione wojsko Króla niebieskiego! Chociaż bowiem cierpiętnicy byli zrodzeni z ziemi, to postarali się osiągnąć stan anielski, pogardziwszy ciałami i przez cierpienia stali się godni czci bezcielesnych. Dla ich modlitw, Panie, zbaw nasze dusze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Modlimy się do Ciebie, jako do Matki Bożej, Błogosławiona, módl się o zbawienie dusz naszych.

Na szóstej godzinie troparion prorocstwa, ton 5:

Ty, który stworzyłeś na osobności nasze serca, wspomnij, że jesteśmy prochem, nie osądzaj nas na otchłanie ziemi, Bezgrzeszny.

Prokimenon, Psalm 21, ton 6: Wy, którzy lękacie Go, sławcie Go. **Stichos:** Boże, Boże mój, zważ na mnie, dlaczego mnie opuściłeś?

Czytanie Prorocstwa Izajasza (4, 1-6; 5, 1-7).

Tak mówi Pan: W owym dniu Pan zajaśnieje w radzie w chwale na ziemi, aby wywyższyć i wysławić resztę Izraela. I będzie reszta na Syjonie i reszta w Jerozolimie, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje skalanie synów i córek Syjońskich, i krew rozlaną oczyści wewnątrz Jeruzalem tchnieniem sądu i tchnieniem pożogi. Wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dniu jak obłok z dymu, w nocy jako olśniewający płomień ognia, całą chwałą będą okryci, albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłoną przed znojem i opieką, by za dnia dać cień przed skwarem i przed nawałnicą ulewy. Zaśpiewam teraz Umiłowanemu pieśń o Jego miłości do swojej winnicy. Umiłowany mój miał winnicę na żyznym pagórku. Otóż ogroził ją i okopał ją, i zasadził w niej szlachetną winorośl, pośrodku niej zbudował wieżę, także i tłocznię w niej wykopał. I spodziewał się, że wyda winogrona, lecz ona wydała cierpkie jagody i teraz, mieszkańcy Jerozolimy i mężowie z Judy, rozsądźcie między Mną a winnicą moją. Co jeszcze miałem uczynić winnicy mojej, a nie uczyniłem w niej? Czemu, gdy czekałem, by winogrona wydała, ona cierpkie dała jagody? Więc pokażę wam teraz, co uczynię winnicy mojej: rozbiore jej ogrodzenie, by ją rozgrabiono; zniszczę jej mur, by ją podeptano. Porzucę moją winnicę, nie będzie przycinana ni plewiona, tak iż wzejdą osty i ciernie. Chmurom nakażę, aby nie spuszczały na nią deszczu. Otóż winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela, a ludzie z Judy nowym szczepem umiłowanym.

Prokimenon, Psalm 22, ton 7: Laska Twoja i różga Twoja są pociechą moją. **Stichos:** Pan pasie mnie i niczego mi nie brakuje.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek wieczorem,

na nieszporach po psalmie wstępnym recytujemy kacyzmę: **Do Pana, gdy smucę się.**

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć sticher i śpiewamy stichery Triodionu.

Poemat kyr Józefa, ton 8:

Prosimion: Jak was nazwiemy.

Do kogóż upodobiłaś się, nieszczęsna, leniaca się duszo? Nie czynisz dobra, lecz ciągle lubisz przebywać w złu. Sąd przy drzwiach, pokajaj się, oczyść się postem i modlitwą, zawołaj do Twojego Władcy: Zgrzeszyłem przed Tobą, przebaczone łaskawy i daj mi poprawę!

Mając otchłań łaskawości, wysusz głębiej moich złych grzechów, Chryste, jako bezgrzeszny Bóg i daj memu sercu rozrzewnienie, zabierające potoki nieprawości, abym śpiewał i słał Twoją niewypowiedzianą łaskawość, wielce ciepły łaskawco naszych dusz.

Inna stichera kyr Teodora, ton 8:

Prosimion: W Edenie raj.

Wprowadziłeś nas teraz, Boże, w czas wspólnego dokonania czcigodnego postu i pozwoliłeś nam wejść na święte pole walki drugiego tygodnia. Sam pozwól, Panie, i do przyszłego dobiec, otaczając opieką i umacniając nasze ciała i dusze, abyśmy osiągnęli mężnie jego kres w Pańskim dniu zmartwychwstania Twego, wszyscy w radości i nosząc korony nieustannie Ciebie słałi.

I trzy z Menei, Chwała, i teraz. Teotokion.

Prokimenon, Psalm 23, ton 1: Pan mocny i silny, Pan potężny w boju. Stichos: Pańska jest ziemia i co ją napelnia.

Czytanie Księgi Rodzaju (3, 21-24; 4, 1-7).

Pan Bóg uczynił Adamowi i żonie jego szaty skórzane i przyoblekł ich. I rzekł Pan: „Oto Adam stał się jako jeden z nas, rozumiejący dobro i zło. Niech więc odtąd nigdy nie wyciągnie ręki swojej, aby wziąć z drzewa życia, spożyć i żyć na wieki”. I wypędził go Pan z raju rozkoszy, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty. Przepędził Adama i umieścił naprzeciw raju rozkoszy. Postawił cherubina i płomienny miecz obracający się, aby strzegł drogi do drzewa życia. Adam zaś poznał Ewę żonę swoją i poczęła, i urodziła Kaina. Rzekł Adam: „Bóg dał mi człowieka”. I urodził brata jego Abla, a był Abel pasterzem owiec, Kain zaś uprawiał ziemię. Stało się, że złożył z owoców ziemi ofiarę Bogu. Abel także złożył z pierwotnych owiec i z ich tłuszczu. Bóg wejrzał na Abla i na dary jego, a na Kaina i na ofiary jego nie zważył. Kain bardzo się zasmucił i zapadło oblicze jego. Rzekł Pan Bóg do Kaina: „Dlaczego jesteś smutny i dlaczego zapadło oblicze twoje. Jeśli czynisz dobro, dlaczego nie podnosisz oblicza? A jeśli nie czynisz dobra, to u drzwi leży grzech, on pociąga ciebie, lecz ty masz panować nad nim”.

Prokimenon, Psalm 24, ton 6: Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną. Stichos: Ku Tobie, Panie, wznoszę duszę moją.

Czytanie Księgi Przysłów (3, 34-35; 4, 1-22).

Pan sprzeciwia się szydercom, a pokornym daje łaskę. Mądrzy dostąpią chwały, udziałem głupich jest hańba. Słuchajcie, dzieci, rad ojca, by poznać mądrość, zważajcie! Udzielam wam cennej nauki: nie gardźcie moim poučeniem, bo i ja byłem posłuszny ojcu, kochany przez matkę, a tymi słowami mówili i uczyli mnie: „Niech będzie w twym sercu zamknięte nasze słowo, strzeż nakazów, nie zapominaj. Nabywaj mądrości, nabywaj rozwagi, nie zapominaj, Anie też nie gardź słowami ust moich! Nie gardź nią i ciebie ocali,

ukochaj ją, a będzie cię strzegła. Podstawą mądrości jest zdobywanie mądrości, za wszystko, co masz, mądrości nabywaj! Ceń ją, a wywyższy cię, uczcij ją, a obejmie cię, włoży wieniec wdzięczny na głowę twoją, obdarzy zaszczytną koroną”. Posłuchaj, synu, przyjmij moje słowa, a życie twoje zostanie przedłużone. Powiodę cię drogami życia, uczę bowiem cię drogi mądrości, kieruję cię na ścieżki prawe. Gdy pójdziesz nią, stopy twe nie poślizgną się i choćbyś biegł, nie potkniesz się. Słuchaj mojej nauki i nie gardź nią, strzeż jej, gdyż ona jest twym życiem. Nie wstępuj na ścieżkę grzeszników, nie zazdrość drogi przestępców, gdy zgromadzą się na jakimś miejscu, nie idź tam, odwróć się od nich i odejdz! Bo nie zasną, gdy zła nie uczynią, sen ich odleci i nie śpią. Albowiem jedzą chleb nieprawości i piją wino przemocy. Ścieżka prawych jest podobna do światła porannego, wschodzi i wzrasta, i oświeca aż do południa. Droga grzeszników jest jak gęsty mrok, nie wiedzą, o co się potkną. Zważaj, synu, na moje słowa, do słów mych nakłoń swe ucho. Niech one nie schodzą ci z oczu twoich, przechowuj je pilnie w swym sercu. Są bowiem życiem dla wszystkich, co je otrzymali, lekarstwem całego ich ciała.

Do stichownie dodajemy isomelos dnia, ton 3:

Pośmy postem duchowym, odrzucmy wszelką rozpustę, porzucmy także zgorszenia grzechu, darujmy braciom długi, aby i nam odpuszczono nasze grzechy, wtedy bowiem będziemy mogli zawołać: Niechaj modlitwa nasza wznosie się jak dym kadzidlany przed Tobą, Panie.

Męczennikom: Prorocy i apostołowie Chrystusowi, i męczennicy, nauczcie opiewać Trójcę jednoistotną i oświećcie zbłąkane ludy, synów ludzkich uczynicie współnikami aniołów.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 3: Nie zapominaj do końca o Twoich ubogich, Władczyni, lecz Twymi modlitwami wyzwól nas z przyszłej kary i obecnej namiętności, i wyrwij Twoje sługi, Bogurodzico, z gniewu Pańskiego.

Niech będzie wiadomym, że od tego poniedziałku drugiego tygodnia postu, na powieczkach wyśpiewujemy kanony, które są w Menei, świętych wypadających od Soboty Łazarza do Niedzieli Tomasza, z kanonami Bogurodzicy. Najpierw śpiewa się kanon Bogurodzicy, a po nim z Menei. Po trzeciej pieśni kontakion i katzma poetycka z Menei, a po szóstej pieśni katzma poetycka Bogurodzicy. Natomiast po kanonie dodajemy stichery z Menei.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

We wtorek drugiego tygodnia, na jutrzni, triadikony.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie Oktoechosu z teotokionami.

Po drugiej recytacji Psalterza mówimy te oto katzmy poetyckie, ton 8:

Prosomion: Powstałeś.

Powstrzymując żądze uzdą nieskalanego postu, wszyscy starajmy się przez wiarę doskonałą skierować rozum ku czcigodnemu widzeniu Boga, abyśmy odrzucili słodycz życia ziemskiego i otrzymali życie niebieskie oraz Bożą jasność.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wpadłem w okropną otchłań rozpaczy z powodu mnóstwa mych złych i nieprawych czynów, doszedłem do zakłopotania i jestem teraz ogarnięty przez rozpacz. Władczyni Bogurodzico, Ty mnie wybaw, Ty

pomóż, Ty bowiem jesteś prześlaniem grzeszników i zbawczym oczyszczeniem.

Po trzeciej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Pasterska gorliwość.**

Post proponuje tajemną ucztę, obiecuje nam obficie się nasycić: spożywajmy jako pokarm zawsze żywe dary Ducha, pijmy jako napój zdroje łez wypływających dla Boga i rozradujmy się, nieustannie przynosząc chwałę Bogu.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wybaw nas od wszelkiej groźby i złości ludzkiej, Najświętsza Dziewico, Ciebie bowiem mamy jako opiekę i orędownictwo, przybiegający do Ciebie, Matko Boga, i do zrodzonego z Ciebie Boga naszego, do którego módl się o wybawienie nas z nieszczęść i bólów.

Kanon z Menei i **trójpieśń** kyr Józefa. Recytujemy też pieśń biblijną. Ton 8.

Pieśń 2

Hirmos: Zobaczcie, zobaczcie, że to Ja jestem waszym Bogiem, przed wiekami zrodzonym z Ojca i z Dziewicy w czasach ostatecznych poczęty bez męża, który zniszczył grzech Praojca Adama jako Przyjaciół człowieka.

Westchnij, zapłacz, duszo, nawróć się, pokajaj. Przybliżył się dzień, Sędzia stoi w drzwiach, gotuj się do dania odpowiedzi i zawołaj: Zgrzeszyłem przed Tobą, Szczodry, Miłosierny, Dobry, Ty ulituj się nade mną.

Znienawidź, duszo moja, zgubną sytość grzechu, gorliwie rozkoszuj się sytością postu, uczyn pokarm ze zbawczych przykazań, wyjednawszy sobie przez wiarę rozkosz wiecznych dóbr.

Aniołowie, moce, zasady, archaniołowie, panowania, trony, władze, cherubini i serafini, błagajcie Boga dawcę łask, aby darował nam przebaczenie długów i przemianę żądz.

Teotokion: Jedyna, która zrodziłaś Słowo niemające początku, Najnieskalańsza, z Ciebie bez zmiany wcielonego, który zachował Ciebie po zrodzeniu Dziewicą, nieznająca męża, módl się za wszystkich, abyśmy zostali wybawieni ze zniszczenia naszego życia.

Inny kanon. Poemat kyr Teodora. Ton ten sam.

Hirmos: Zobaczcie, zobaczcie.

Zobaczyliśmy, poznaliśmy jak łaskawy jest dla nas czas pokuty, który określiłeś. Przyjmij w nim nasze modlitwy, Boże, i wnieś przed sobą jak wspaniałe dym kadzidlany, Szczodry, jako przyjemną ofiarę.

Ułękni się, myśląc ile zgrzeszyłeś, jak Ciebie spotkam? Jak zjawię się przed Tobą budzącym bojaźń? Jak stanę przed nieuniknionym Twoim Sądem, przeto oszczędź mnie, Szczodry, w godzinie, gdy masz sędzić całą ziemię.

Chwała. Triadikon: Najdoskonalsza jedności, nadboska, trójhipostatyczna, Ojcie niezrodzony, Synu Jednorodzony i Duchu od Ojca pochodzący i przez Syna objawiony, jedna istota i naturo, panowanie, królestwo, zbaw nas wszystkich.

I teraz. Teotokion: Niewypowiedziany jest cud Twego zrodzenia, Matko Dziewico. Jak bowiem rodzisz i jesteś czysta? Jak rodzisz jako Dziewica i wcale

nie znasz pokusy męża? W nadprzyrodzony sposób ze mnie w nowy sposób rodzi się Słowo Boże.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Ty kajających się i poszczających mieszkańców Niniwy wywiodłeś z kary gniewu, a mieszkańców Sodomy spaliłeś ogniem za przesytność rozpusty, przeto wybaw mnie, Chryste, z ich osądzenia.

Katabasja: Zobaczcie, zobaczcie.

Pieśń 8

Hirmos: Krasomówcze dzieci w piecu ognistym płomień zdeptały, śpiewając: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Ty, który usprawiedliwiłeś celnika wzdychającego, ulitowałeś się nad nierządnicą z serca płaczącą, zbaw i ulituj się nad duszami śpiewających Tobie.

Przynośmy Panu owoce dobrych czynów postu i oddalajmy się od zgubnych myśli, abyśmy otrzymali Bożą słodycz.

Aniołowie modlą się do Ciebie, zgromadzenie apostołów i zastępy męczenników, Jezusie, abyś darował ludowi ludowi odpuszczenie grzechów.

Teotokion: Dziewicę niesieczoną górę, świecznik pełen światłości, łatwą do przejścia drabinę, mieszkanie Boga, wierni, uwielbiamy.

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

W sławny dzień wstrzeźliwości przyjdźcie wszyscy, zatrąbmy w pieśniach i rozkoszując się słodyczą Bożą pieśń śpiewamy Panu i wywyższamy na wszystkie wieki.

Kto od dawna nęka człowieka Bożego? Zwierz lew, który oszukańczo prorokował dobro ze spożycia pokarmu nieposłuszeństwa. Czuwaj przeto duszo moja, aby nie oszukał Ciebie wąż obżarstwa.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Jako jedynej w naturze śpiewam Tobie, jako Trójcę Osób czcąc Ciebie, Ojczy i Synu, i Najświętszy Duchu, niemającą początku władzę Twego królestwa sławię na wieki.

I teraz. Teotokion: Ty okazałaś się górą Bożą, Bogurodzico, w której zamieszkał Bóg, uczynił świątyniami Bożymi śpiewających: Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Czcząc post jako chroniciela czystości i matkę niecierpielności, przyjdźcie, ludzie, z miłością całujmy go, Panu śpiewając i wywyższając na wszystkie wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Na górze świętej.

Pieśń 9

Hirmos: Wyjawione na górze Dawcy Prawa w ogniu i krzewie zrodzenie zawsze Dziewicy na zbawienie nas, wiernych, niemilknięcymi pieśniami uwielbiamy.

Dobry post, tuczający serce, rodzi dojrzały kłós cnót w Boży sposób, umiłujmy go więc, przyjmując uświęcenie w święte dni..

Widząc skalanych licznymi grzechami, zranionych i osądzonych, Miłosierny, Twoim miłosierdziem ulitowawszy się, zbaw mnie dla modlitw świętych Twoich.

Biada, nieszczęsna duszo, jakże odpowiadasz? Jakież strach ciebie ogarnie, gdy Sędzia będzie sądził w obecności aniołów, czuwaj więc i pokajaj się przed końcem.

Teotokion: Rydwanie królewski, świetlisty obłoku, góro płodna, góro pagórkowata, nieskuszona małżeństwem, modlimy się do Ciebie, ulecz żądze dusz naszych.

Hirmos ten sam.

Prawdziwym postem pościmy Panu i jak powstrzymujemy się od pokarmów, tak odrzucimy też złe słowa, gniew, fałsz i wszelkie inne żądze, abyśmy czyści ujrzeli Paschę.

Ty Samuela przez post ukazałeś jako owoc w pełnym rozkwicie, Ty wychowałeś Samsona na wielkiego bohatera, Ty doskonaliłeś kapłanów i proroków, Ty nas uświęć, czcigodny poście.

Chwała. Triadikon: Trójświatlistymi, Panie, Twojej jedynej władzy świetlistymi jaśnieniami w umyśle naszym oświeć nas, nawracając nas z wielorakiego oszustwa ku jednoczącemu przebóstwieniu.

I teraz. Teotokion: Ty jesteś, Bogurodzico, naszym orężem i murem obronnym, Ty jesteś wspomogieniem uciekających się do Ciebie. Ciebie i teraz błagamy, abyśmy zostali wybawieni od naszych wrogów.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Mając Ducha Świętego, gospodarza uczyty postu, nasyćmy się Jego darami i rozkoszujmy się nimi, opiewając Go jako naszego Boga.

Katabasja: Wyjawione na górze.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajmy isomelos, ton 5:

Dlaczego rozpaczasz, duszo moja, służąc grzechowi? Dlaczego będąc chorą nie przybiegniesz do Lekarza? Oto sprzyjający czas i teraz prawdziwy dzień zbawienia. Powstań, obmyj swoje oblicze łzami pokuty i olejem dobroczynności rozświetl lampę, abyś znalazła oczyszczenie u Chrystusa Boga i wielkie miłosierdzie.

Męczennikom: Cierpiętnicy Twoi, Panie, naśladując zastępy anielskie jak bezcieleśni przecierpieli męki, mając jednomyślną nadzieję w przyobiecanych rozkoszach. Ich modlitwami, Chryste Boże nasz, daj pokój Twemu światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Uwielbiamy Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i jako dłużnicy sławimy Ciebie, wierni, gród niezachwiany, mur niepokonany, zdecydowaną orędowniczkę i ucieczkę naszych dusz.

Na szóstej godzinie troparion proroctwa, ton 5:

Nie możemy godnie Tobie zaśpiewać, ale prosimy modląc się: Nie gub nas z naszymi nieprawościami, skłonny do przebaczenia Panie.

Prokimenon, Psalm 25, ton 4: Panie, umiłowałem piękno domu Twego i miejsce przybytku chwały Twojej. **Stichos:** Osądź mnie, Panie, albowiem chodziłem w niewinności mojej.

Czytanie Proroctwa Izajasza (5, 7-16).

Tak mówi Pan: Winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela, a ludzie z Judy szczepem Jego umiłowanym. Oczekiwał On tam sprawiedliwości, a uczynili nieprawość i niesprawiedliwość, oto krzyk grozy. Biada tym, którzy przydają dom do domu, przyłączają rolę do roli, zabierając bliźnim. Czyż wy sami mieszkacie na ziemi? Do moich uszu dotarł głos Pana Zastępów: „Na pewno wiele domów ulegnie ruinie, wspaniałe i wygodne będą bez mieszkańców! Gdzie bowiem, dziesięć par wołów zaorze ziemię, zbiorą jedno naczynie gliniane, a siejący sześć atawarów uzyska trzy miary”. Biada tym, którzy rychło wstając rano szukają sycery, i czekają na zmrok, bo wino ich rozgrzewa. Przy harfach i cytrach, bębnach i fletach piją wino i nie baczą na sprawy Pańskie, i nie myślą o dziełach rąk Jego. Przeto lud mój pójdzie w niewolę, ponieważ nie zna imienia Pańskiego, i wielu umrze z głodu i pragnienia wody. , a jego pospólstwo wyschnie z pragnienia. Otchłań rozszerzy swą gardziel, rozewrze paszczę swą nadmiernie i wpadną doń sławni i wielcy, bogaci i ich prześladowcy, i weselący się z nimi. Poniżony będzie śmiertelnik, upokorzony człowiek, a oczy dumnych będą spuszczone. Pan Zastępów wywyższy się na Sąd, Bóg Święty wysławi się w sprawiedliwości.

Prokimenon, Psalm 23, ton 3: Pan oświeceniem moim i Zbawcą moim, kogóż mam się lękać? Stichos: Pan obrońcą życia mego, kogóż się przestraszę?

We wtorek wieczorem.

Stichery kyr Józefa, ton 1:

Prosomion: Chwalebni męczennicy.

Na krzyżu rozpostarłeś preczyste Twoje ręce, Chryste, gromadząc z krańców świata lud, przeto wołam do Ciebie: Zbierz rozbity i zniewolony mój rozum, nęcony przez żądze, i okaż mnie uczestnikiem Twoich cierpień, całego oczyszczonego przez wstrzeмиęźliwość.

Dzieci, które niegdyś zaostrzyły post, okazały się silniejsze, jak jest napisane, od palącego ognia. Pość, pokorna moja duszo, wpalając w siebie umiłowanie Władcy, przez którego prowadzona możesz uniknąć gehenny i spalić zgubne żądze.

Inna stichera kyr Teodora, ton 3:

Prosomion: Zwycięzcy męczennicy.

Wesoły czas postu, jaśniejszej czystości i czystej miłości, przeto obficie nasyciwszy się świetlistymi modlitwami i wszelkimi innymi cnotami, radośnie zawołajmy: Najświętszy krzyżu Chrystusowy, który zrodziłeś słodycz życia, uczyn nas wszystkich godnymi pokłonenia się Tobie czystym sercem, dając nam oczyszczenie i wielkie miłosierdzie.

Trzy stichery z Menei.

Prokimenon, Psalm 27, ton 6: Zbaw, Panie, lud Twój i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Stichos: Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój.

Czytanie Księgi Rodzaju (4, 8-15).

Rzekł Kain do Abla, brata swego: „Chodźmy na pole”. A gdy byli na polu, Kain rzucił się na swego brata Abla i zabił go. Wtedy Pan Bóg rzekł do Kaina: „Gdzie jest Abel, brat twój?” On odpowiedział: „Nie wiem. Czyż jestem stróżem brata mego?” Rzekł Pan: „Cóżeś uczynił? Głos krwi brata twego woła ku mnie z ziemi! Bądź więc teraz przeklęty na tej ziemi, która rozwarła swą paszczę, aby wchłonać krew brata twego, przelaną przez ciebie. Gdy ziemię tę będziesz uprawiał, nie da ci już ona więcej plonu. Tułaczem i zbiegiem będziesz na ziemi!” Rzekł Kain do Pana Boga: „Zbyt wielka jest kara moja, abym mógł ją znieść. Skoro mnie dzisiaj wypędzasz z tej ziemi, i mam się ukrywać przed tobą, i być tułaczem i zbiegiem na ziemi, każdy, kto mnie spotka, będzie mógł mnie zabić!” Ale Pan Bóg mu powiedział: «O, nie! Ktokolwiek by zabił Kaina, siedmiokrotną pomstę poniesie!» Dał też Pan znamię Kainowi, aby go nie zabił, ktokolwiek go spotka.

Prokimenon, Psalm 28, ton 7: Pan da moc ludowi swemu, Pan pobłogosławi lud swój pokojem. Stichos: Przynieście Panu, synowie Boży, przynieście Panu młode baranki.

Czytanie Księgi Przysłów (5, 1-15).

Synu, zważ na moją mądrość, ku słowom moim nakłoń swe ucho, abyś zachował roztropność, uczucie ust moich głoszę tobie! Nie zważaj na złą niewiastę, miód bowiem kapie z warg kobiety nierządnej, aby na chwilę dać słodycz twemu gardłu. Później zaś będzie dla ciebie bardziej gorzka niż żółć i ostra jak miecz obosieczny. Jej nogi sprowadzają szalonych, używających jej, do śmierci w otchłani, a stopy jej nie są mocne. Nie znajduje się bowiem na drodze życia, jej ścieżki prowadzą na manowce i brak rozumu. Przeto teraz, synu, posłuchaj mnie i nie odrzucaj mych słów. Daleką od niej uczyn drogę twoją i nie zbliżaj się do drzwi jej domostw. Aby nie wydała innym życia twego, żywota twego ludziom niemiłosiernym. Aby inni nie nasycili się twoim bogactwem, a praca twoja nie przeszła do cudzych domów. Na koniec przyjdzie ci pokutować, gdy zanikną siły ciała twego i powiesz: „Dlaczego znienawidziłem upomnienie i od pouczeń uchylało się serce moje? Nie posłuchałem głosu uczącego mnie i ku nauczającemu mnie nie skierowałem ucha mego. O mało nie wpadłbym we wszelkie zło pośrodku świątyni i zgromadzenia”. Synu, pij wodę z własnych naczyń, wypływającą z twoich studni.

Na stichownie isomelos dnia:

Ton 3: Panie, który zostałeś ukrzyżowany ciałem i z sobą ukrzyżowałeś naszego starego człowieka, włócznią zostałeś przebity w bok i przebiłeś węża, gubiciela człowieka, przygwoźdź do Twojej bojaźni moje ciało i Twoją miłością zrań moją duszę, abym rozważając Twoje cierpienie we wstrzemięźliwości spędził nakazy postu nie tylko co do ciała, ale także zamknął inne wejścia grzechu, a skrucę serca i pokorę ducha ofiaruję Tobie za moje dawne grzechy, z których wybaw mnie, Przyjacielu człowieka.

Męczennikom: Prorocy i apostołowie Chrystusa, i męczennicy, nauczaliście śpiewać Trójcy jednoistotnej i oświeciliście zbłąkane narody, synów ludzkich uczyniliście współnikami aniołów.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:
Prosomion: Wielki męczennik.

Nieskalana widząc przez siebie zrodzonego, wiszącego na drzewie, płakała wołając: O, jakże upragnione moje Dziecię, gdzie podziało się Twoje świetliste piękno, którym upiększ naturę człowieka?

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W środę drugiego tygodnia na jutrzni, triadikony.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie krzyża z Oktoechosy.
Po drugiej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie, ton 1:

Chryste, na krzyżu zostałeś rozpostarty, zabity zabiłeś wroga i węża będącego przyczyną zła, ożywiwszy zabitych przez jego ugryzienie, przeto modlę się: Martwą duszę moją, Zbawco, Zbawco, spoglądającą na Ciebie w modlitwie i poście.

Stauroteotokion. Prosomion:

Gdy Owieczka widziała na krzyżu wiszącego Ciebie, Baranka, pośrodku łotrów, ze łzami wołała, gorzko płacząc: Dziecię najukochańsze, cóż to za widzialny cud? Matko przeczysta, życie całego świata, to, co zostało przepowiedziane, jest poznawane.

Po trzeciej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 3:

Prosomion: Gabriel zadziwił się pięknem Twego dziewictwa.

Pieśni surmą zatrąbmy, przechodząc znamienity dzień, czas wstrzemięźliwości i zawołajmy śpiewając: Oto życie nasze w świecie rozwiń, więdnące przez niewstrzemięźliwość i żądze, mocą Twego krzyża, Chryste Słowo, zachowaj w nim Twoje sługi.

Stauroteotokion: Hańbiącą śmierć przez ukrzyżowanie dobrowolnie przecierpiałeś, Szczodry, a widząc to Ta, która Ciebie zrodziła, Chryste, ze zranionym łonem, bijąc siebie samą, matczynie łkała. Dla Jej modlitw, ze względu na łaskawość Twego miłosierdzia, ulituj się i zbaw świat, który wzięłeś grzech świata.

Kanon z Menei i trójpieśń według jej kolejności.

Recytujemy pieśń biblijną. Poemat kyr Józefa. Ton 1.

Pieśń 3

Hirmos: Niechaj moje serce umocni się w Twojej woli, Chryste Boże, któryś nad wodami umocnił drugie niebo i na wodach założyłeś ziemię, Wszchemocny.

Na krzyżu dłonie wyciągnąłeś, zabierając grzech dawno temu wyciągniętych rąk Adamowych do ogrodu duchowego, ze względu na miłosierdzie łaskawości, najłaskawsze Słowo Boże.

Umocnij moje myśli, zachwiane przez zawiść węża. Ataki bowiem żądź przez Twoją mękę odpędziłeś i darowałeś wiernym beznamiętność.

Zajaśniała łaska postu, odpędzająca ciemność niewstrzemięźliwości, sprzyjający czas i zbawczy dzień, okażmy owoce pokuty i będziemy żyć.

Teotokion: Ratunku upadających, mnie upadłego w urwisko rozkoszy, przez okropne grzechy wpadłego w przepaść, podnieś, Czysta, i skieruj ku życiu.

Inny kanon. Poemat kyr Teodora. Ton 3.

Hirmos: Umocnij, Panie, nasze serca i oświeć ku sławieniu Ciebie w pieśniach, aby sławić Ciebie, Zbawco, na wieki wieków.

Umocnij, Panie, nasze serca Twoim krzyżem, abyśmy nie oddalali się od Ciebie w słowa złe i w czyny nieczyste.

Czują mękę Twoją, Władco, niebo i ziemia jawnie zmieniły się, okazując Ciebie zaiste Królem wszystkiego.

Chwała. Triadikon: Równiej czci i niemająca początku Najświętsza Trójco, życiotwórcza i jeden początku Światłości, Ojcze, Synu i Duchu, zbaw mnie.

I teraz. Teotokion: Matko Boża, niezamężna, jedyna rodzisz Boga, nie zniszczywszy czystości dziewictwa, ale trwasz czysta, jak i byłaś przed zrodzeniem.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Kłaniam się, Jezu, Twojej purpurowej szacie, gwoździom, krzyżowi i gąbce z włócznią, i opiewam Tego, który wszystko ożywił.

Katabasja: Umocnij, Panie, nasze serca.

Pieśń 8

Hirmos: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twojej Boskiej sławie uczynь godnymi wieńców chwały.

Ze względu na ogrom Twego miłosierdzia pozwoliłeś policzyć się z nieprawymi, zgładź moje grzechy, abym z wiarą słuwił Ciebie na wszystkie wieki.

Rękopis moich grzechów rozedrzyj Twoją włócznią i ulecz bóle mego serca, Panie, zranionego strzałami zła złych demonów.

Moje serce, omroczone grzechem, obmyj Twoim zbawieniem, krwią wyciekłą z boku, Chryste mój, abym słuwił Ciebie na wszystkie wieki,

Teotokion: Bez uprawy wydałaś niebieski kłos, wszystko karmiący mocą Bożą, Dziewico, nasyć moją spragnioną pokorną duszę.

Inny hirmos: W płomień do młodzieńców hebrajskich zstąpiłaś mocą Bożą i objawiłaś się, Panie, kapłani błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Raduj się, krzyżu, na którym poznał Ciebie w jednej chwili łotr teolog, wołając: „Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim”, którego udziału okazał nas współnikami.

Chryste, Ty przebity odsuwasz płomienny miecz i znowu otwierasz ludziom raj, do którego wchodząc zawsze rozkoszujemy się Twoim nieśmiertelnym życiem.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Kłaniamy się Ojcu z Synem i Świętym Duchem, Panu w jednej istocie, niemilknąco wołając niezniszczalnymi ustami: Chwała na wysokościach Bogu w Trójcy.

I teraz. Teotokion: Będąc Dziewicą rodzisz Dziecię, jedyna Łaski Pełna, wielka to tajemnica, cud budzący bojaźń, zrodziłaś bowiem wcielonego Boga, Zbawcę świata.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Krzyżu Chrystusa, nadziejo krańców ziemi, pozwól nam spokojnie przejść, sterowanymi przez Ciebie, głębię dobrego postu, wybawiając z fal grzechów.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: W płomień do młodzieńców.

Pieśń 9

Hirmos: Życiodajne Źródło zawsze płynące, świetlisty świecznik łaski, uduchowioną świątynię, najczcigodniejszą arkę większą od niebios i ziemi, Ciebie Bogurodnicę, wierni, uwielbiamy.

Poszczący Eliasz wskrzesił zmarłe dziecko, jak jest napisane, i my gorliwie poszcząc starajmy się umartwić mędrkowanie ciała, wierni, abyśmy otrzymali życie.

Biada mi, duszo, straszny Sąd i straszny wyrok Sędziego! Czuwaj, pokajaj się, pogódź się z Chrystusem, ze względu na Ciebie powieszonym na krzyżu, który wybawił wiernych z osądzenia.

Otwórz mi drzwi pokuty, zamknij wejścia moich żądz, Chryste, któryś łotrowi łaskawie pokazał wejście do rajy przez Twoje ukrzyżowanie, abym sławił Twoją łaskawość.

Teotokion: Ponieważ jestem wrzucony w głębię zła i trwożę się wrogimi myślami, poddaję się demonom i jestem zniewolony przez rozkosze, pomóż mi, czysta Dziewico Matko, kierując mnie na drogi zbawienia.

Inny hirmos: Na synajskiej górze Mojżesz widział Ciebie w krzewie, niespalona przez ogień Bóstwa poczęłaś w łonie, Daniel zaś widział Ciebie jako górę niesieczoną, zakwitłą łaską z korzenia Dawidowego nazywał Ciebie Izajasz.

Wydałeś się dobrowolnie i pozdrowiłeś swoich zabójców, bity rękoma, któreś stworzył, stanąłeś przed sądem, ukrzyżowany zostałeś i wyśmiany, przebity zostałeś, Panie, ucierpiałeś ciałem, wszystko miłosiernie przecierpiałeś, aby nas zbawić.

Sobory aniołów zadrżały, widząc Ciebie na krzyżu, światła straciły blask i zatrzęsła się ziemia, wszystko zachwiało się na Twoje lżenie, Panie, Twymi Bożymi cierpieniami, Boże, uczyniłeś nam zbawienie.

Chwała. Triadikon: Z istoty jednością niepodzielną jest nadboska Trójca, zjednoczona naturą, dzielona na Osoby pokrewne, niepodzielne bowiem jest dzielone, jednym będąc troi się, jest to Ojciec, Syn i Duch Żywy, zachowujący wszystko.

I teraz. Teotokion: Któż słyszał o Dziewicy rodzącej dzieci i o Matce bez mężczyzny? Maria dokonuje cudu, przeto powiedz mi: Jak? Nie badaj głębin rodzenia dzieci, to zaiste przekracza możliwość zrozumienia przez ludzki rozum.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Twoją raną wszyscy zostaliśmy uzdrowieni z ran grzechu, na krzyżu bowiem będąc podniesionym zraniłeś wroga sprawcę zła. Przeto pozwól nam nieosądzonymi osiągnąć zmartwychwstanie, spełniwszy czas postu.

Katabasja: Na synajskiej górze.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy isomelos, ton 7:

Panie, krzyżem Twoim zniszczyłeś śmierć, która dawno temu weszła w świat ze względu na spożycie owocu drzewa, co przepowiedziałeś w raju. Sam więc przez ten post wybaw nas ze wszelkiej rozkoszy zgubnej dla duszy i pozwól czynić trwałą pokarm na żywot wieczny. Prosimy, abyśmy otrzymali koronę niezniszczalnej słodyczy, przygotowaną dla prawdziwie poszczących.

Męczennikom: Światłami okazaliście się dla świata, chwalebni Cierpiętnicy, śpiewający Chrystusowi: Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Widząc Ciebie przygwożdżonego dobrowolnie do drzewa, Nieskalana płacząc wyśpiewywała władzę Twoją, Chryste.

Na szóstej godzinie troparion prorocstwa, ton 6:

Najwyższy żyjący na niebiosach, który stworzyłeś wszystko, co oddycha, zbaw mnie, Boże, w Tobie bowiem mam nadzieję, Zbawco nasz.

Prokimenon, Psalm 29, ton 5: Do Ciebie, Panie, zawołam, i do Boga mego pomodłę się. Stichos: Wywyższać będę Ciebie, Panie, albowiem podniosłeś mnie.

Czytanie Proroctwa Izajasza (5, 16-25).

Pan Zastępów przez sąd się wywyższy i Bóg Święty wysławi się w sprawiedliwości. Paść się będą rozkradani jak cielaczki na pastwisku, i zniewoleni przez pustynię jak baranki. Biada tym, którzy na długich postronkach ciągną grzechy i jak na powrozach uprząży swe nieprawości! Tym, którzy mówią: «Prędzej! Niech przyspieszy On swe dzieło, byśmy zobaczyli, niech przyjdzie rada Świętego Izraela, abyśmy ją poznali!» Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy zamieniają ciemności na światło, a światło na ciemności, którzy przemieniają gorycz na słodycz, a słodycz na gorycz! Biada tym, którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we własnym mniemaniu! Biada waszym możnym, którzy piją wino i wielmożom mieszającym sycere. Tym, którzy za podarek uniewinniają winnego, a sprawiedliwego odsadzają od prawa. Przeto spłoniecie jak słoma od połączonego się węgla, jak siano znikające w płomieniu, tak korzeń ich będzie jak proch, a kwiat ich jak pył porwany się wzniesie, bo odrzucili Prawo Pana Zastępów i wzgardzili słowem Świętego Izraela. Dlatego się rozpałił gniew Pana Zastępów przeciw swojemu ludowi i położy na nim rękę swoją, i porazi ich, aż góry zadrzą. Ich trupy będą jak gnój na środku drogi. Mimo wszystko gniew Jego się nie uśmierzy i ręka Jego jest dalej wyciągnięta.

Prokimenon, Psalm 30, ton 6: W Tobie, Panie, mam nadzieję, niech nie zawstydzę się na wieki. Stichos: W sprawiedliwości Twojej wybaw mnie i wyrwij mnie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W środę drugiego tygodnia wieczorem,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy ten isomelos, także męczennikom i trzy prosomiony:

Isomelos, ton 1:

Podejmijmy duchowy post, bracia, nie mówmy fałszu językiem, ani też nie czynmy wymówek bratu ku zgorzeniu, lecz pokutą oświeciwszy łzami świecę duszy, zawołajmy do Chrystusa: Odpuść nam nasze grzeszne upadki jako Przyjaciel człowieka.

Męczennikom: Chwalebni męczennicy, was ziemia nie ukryła i przyjęło niebo, otworzono wam bramy rajy i weszliście weń, rozkoszujecie się drzewem życia, módlcie się do Chrystusa, aby dał duszom naszym pokój i wielkie miłosierdzie.

Inne stichery kyr Józefa, ton 3:

Prosomion: Wielkie krzyża.

Modlitwami Bożych apostołów pozwól nam, Panie, dobrze spełnić czas postu, w rozrzewnieniu myśli, jako dobry miłosierny, abyśmy zbawieni wysławiali Ciebie wszyscy.

Prosomion:

Wielkie i budzące bojaźń jest Twoje przyjście, Chryste, gdy siedząc uczynisz Sąd sprawiedliwy, obyś nie osądził mnie osądzonego, ale jako Bóg oszczędź mnie, dla modlitw apostołów Twoich.

Inne stichera kyr Teodora, ton 6:

Prosomion: Wszyscy odłożywszy.

Apostołowie Chrystusa, światła dla zrodzonych z ziemi, skarbnice bogate dla świata najmędrszego rozumu Boga naszego, wybawcie z pokus świętymi waszymi modlitwami wam śpiewających i czas postu pozwólcie spędzić nam młodzieńczo, dając pokój naszemu życiu, abyśmy uprzedziwszy cierpienia Chrystusa z odwagą przynieśli śpiewy Bogu naszemu.

I cztery stichery z Menei. Chwała, i teraz. Teotokion.

Prokimenon, Psalm 31, ton 6: Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi. Stichos: Błogosławieni, którym odpuszczono nieprawości.

Czytanie Księgi Rodzaju (4, 16-26).

Kain odszedł od oblicza Pana i zamieszkał w kraju Nod, na wschód od Edenu. Kain poznał żonę swoją żony, a ona poczęła i urodziła Henocha. Gdy Kain zbudował miasto, nazwał je imieniem swego syna: Henoch. Henoch zaś zrodził Irada, Irad zrodził Mechujaela, a Mechujael zrodził Metuszaela, Metuszael zaś zrodził Lameka. Lamek wziął sobie dwie żony, imię jednej było Ada, a imię drugiej Silla. Ada urodziła Jabala który on był ojcem mieszkających pod namiotami i pasterzy. Brat jego nazywał się Jubal, to on uczynił flet i geśle. Silla też urodziła Tubala, który był kowalem, sporządzającym narzędzia z brązu i z żelaza. Siostrą Tubala była Naama. Lamek rzekł do swych żon: „Ada i Silla, słuchajcie głosu mego, żony Lameka, zważcie na moje słowa: Gotów jestem zabić męża, jeśli on mnie zrani, i młodzieńca, jeśli mi zrobi siniec! Jeżeli Kain miał być pomszczony siedmiokrotnie, to Lamek siedemdziesiąt siedem razy!” Adam raz jeszcze poznał żonę swoją i poczęła, i urodziła mu syna, któremu dała imię Set, mówiąc: „Dał mi Bóg potomka innego w zamian za Abla, którego zabił Kain”. Setowi również urodził się syn, któremu dał imię Enosz. Wtedy zaczęto wzywać imienia Pana Boga.

Prokimenon, Psalm 32, ton 1: Niech będzie, Panie, miłosierdzie Twoje nad nami, jak mieliśmy nadzieję w Tobie. Stichos: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwala.

Czytanie Księgi Przysłów (5, 15-23; 6, 1-3).

Pij wodę z własnych naczyń, wypływającą z twoich studni. Niech nie rozlewają się wody z twego źródła po ulicach i potoki po placach. Ty sam miej

swoje majątki i niech nikt obcy nie przyłączy się do ciebie. Źródło twojej wody niech będzie tylko twoje i wesel się z żoną od młodości twojej. Olejek miłości i sarna twoja łaskawa niech rozmawia z tobą, niech należy do ciebie i niech będzie z tobą w każdym czasie. Trwaj w tej przyjaźni, a pomnożysz swe dobra. Nie bądź skłonny ku obcej, ani też nie bądź obejmowany obcymi objęciami. Przed oczyma Bożymi są bowiem drogi męża, obserwuje wszystkie jego ścieżki. Nieprawego męża łowią własne jego nieprawości, trzymają go więzy jego grzechu. Umiera on bez pouczenia, z powodu ogromu swego szaleństwa ginie. Synu, jeśli będziesz ręczyć za twego przyjaciela, gdy za obcego ręką swą świadczyłeś, to związałeś się wargami swoimi, pochwyliła cię mowa warg ust twoich. Czyń tak synu, jak ci przykazałem, a zbawisz się.

I dalszy ciąg Liturgii uprzednio poświęconych Darów.

W czwartek drugiego tygodnia świętego postu.

Na jutrzni triadikony tonu. Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie Oktoechosy z teotokionami. Po drugiej recytacji Psalterza mówimy te katzmy poetyckie, ton 3:

Prosomion: Gabriel zadziwił się pięknem Twego dziewictwa.

Chrystus, piękna łoża, przyniósł was jako winograd napajający ziemię zbawczą słodyczą, apostołowie mający Boga w sercu, przez to wybawcie mnie z rozkoszy pijaństwa, modlę się, dając mojej duszy strumienie rozrzewnienia w Bożym dniu poszczenia, abym zbawiony otrzymał życie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogactwo Twego miłosierdzia jest bezmierne i przyjmując rozumowo potęgę Twojej niezwykłej władzy, przybiegam pod Twoją opiekę, ogarnięty smutkiem i okropnie zakłopotany się wołam z głębi mego serca ze łzami: Dziewico Bogurodzico, pomóż mi, jedyna Orędowniczko świata!

Po trzeciej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 6:

Prosomion: Przed Panem stojąc.

Panie, bądź dla nas pobłażliwy w tym Bożym czasie, pozwól nam zawsze toczyć Tobie łzy z serca ku obmyciu skałań duszy i ku przestrzeganiu świętych przykazań, aby w ten sposób poszcząc sprawić Tobie radość i pozwól wszystkim ujrzeć Twoje najczcigodniejsze cierpienia, dla modlitw Twoich zbawiających świat apostołów, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Źródło miłosierdzia obficie na nas rozlej, przeczysta i czcigodna Dziewico, Matko Boża, i daj nam odpuszczenie grzechów, Ty bowiem jesteś naszym orędownictwem i Bożą opieką.

Kanon Menei i trójpieśń kyr Józefa. Ton 3:

Pieśń 4

Hirmos: Czy w rzekach zagniewasz się, Panie? Czy w rzekach zapalczywość Twoja lub w morzu dążenie Twoje?

Wygasiwszy pijaństwo rozkoszy niszczących duszę, ze względu na post nasyćmy się napojem rozrzewnienia.

Pość, duszo, porzuć pokarm niewstrzeźliwości, nasyć się dobrymi wizjami, abyś otrzymała godniejszą ucztę.

Będąc węglami niematerialnego ognia, spalcie żądz moich materię, Boży apostołowie Zbawcy.

Teotokion: Ty, któraś dała Chrystusowi ciało ze swego ciała, umartw żądz mego ciała, Rodzicielko Życia, czysta Dziewico.

Inna trójpieśń kyr Teodora. Ton 6:

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Dwunastu apostołów, Piotrze, Pawle, Jakubie i Janie, Andrzeju, Bartłomieju, Filipie, Tomaszu, Mateuszu i Jakubie z Szymonem i Judą, módlcie się do Chrystusa, abyśmy zostali zbawieni.

W przedziwny sposób zarzuciwszy sieci w morze życia, ku trzystu pięćdziesięciu narodom, jak poprzednio ryby tajemniczo złowiliście, które przyprowadziliście do Pana, święci apostołowie.

Chwała. Triadikon: Syna z Ojca i Ducha sławie, jak ze słońca światłość i promień. Syna zrodzenie, a więc: Zrodzonego, i Ducha wyłonienie, a więc Wyłonionego, niemającą początku Bożą Trójcę, której kłania się wszelkie stworzenie.

I teraz. Teotokion: Dziewico, Dzieciątko zrodziłaś, zachowałaś czystość, okazałaś się czystą zrodziwszy Boga i człowieka, jedyne w obu naturach. Twój cud, Dziewico Matko, zdumiewa wszelki rozum i myśl.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Wy jesteście światłością świata, jak wam powiedział Chrystus, jaśnieniem Słowa. Módlcie się przeto, apostołowie, abyśmy wielkodusznie przeszli pole bitwy wstrzemięźliwości i pokłonili się Jego zmartwychwstaniu.

Katabasja: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim.

Pieśń 8

Hirmos: W płomień do dzieci hebrajskich zstąpił Bożą mocą i okazał się Panem, kapłani błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Umarłszy przez liczne grzechy, martwą przynoszę duszę w życiu, przeto ulitujcie się nade mną przez wasze życiodajne modlitwy, widzący Boga uczniowie Zbawiciela.

Byłem ogarnięty przez mgłę grzechu, zbliżyłem się do otchłani zaiste zrozpaczony, przeto oświećcie mnie tajemnymi promieniami Słońca Chwały, będą prawdziwie widzącymi Boga.

Wstrzymuj się od żądz i zbawiaj się, duszo pełna żądz, odsunięcie bowiem pokarmów staje się nieprzyjemnym postem, jeśli dla poszukujących nie będzie łączyć się z poprawą.

Teotokion: Mojżesz ujrzał Ciebie uprzedzająco jako krzew ogniem gorejący, Dziewico Matko Boga, przeto wygaś piec moich żądz, wyrwij mnie z ognia gehenny i zbaw.

Inny hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim Cherubini, i Serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Z Jakuba wyrosło dwanaście pokoleń, a z Ciebie drugich dwunastu apostołów okazałeś w świecie, Chryste, przez których odrodzi się każdy wierzący w Słowo, śpiewający Tobie na wieki.

Rydwany duchowego faraona zatopiwszy w tajemnicy jak w Morzu Czerwonym, apostołowie, wprowadźcie lud Pański do ziemi widzenia Boga, śpiewający na wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Czczę jedyne w istocie Boga, Trzy Hipostazy opiewam określone, inne, ale nie odrębne, ponieważ Bóstwo jest jedno w Trzech Osobach, Ojciec i Syn, i Boży Duch.

I teraz. Teotokion: **Z** Twego najjaśniejszego łona wyszedł jak Oblubieniec z pałacu i zajaśniał Chrystus, wielka Światłość dla będących w ciemności, albowiem Słońce Sprawiedliwości zajaśniawszy oświeciło świat.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Znawcy tajemnic Chrystusa i z Nim współtronujący, zawsze módlcie się gorliwie za nami grzesznymi i teraz proście, abyśmy cały post przeszli w czystości.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Którego niebieskie zastępy sławią.

Pieśń 9

Hirmos: **Na** synajskiej górze Mojżesz ujrzał Ciebie w krzewie, bez spalania ogień Bóstwa poczynającą w łonie ogień Bóstwa, Daniel zaś widział Ciebie jako górę niesieczoną, a Izajasz nazywał zakwitłą laskę z korzenia Dawidowego.

Apostołowie byli rzekami rozumowego Źródła i żywą wodę wytoczyli czystym sercem, wysuszczone więc strumienie mego grzechu modlitwami waszymi i skierujcie na drogi zbawienia.

Burza grzechów trwoży moją nieszczęsną duszę, wyciągnij do mnie prawicę jak do Piotra, dobry Sterniku, aby nie pokryła mnie głębia rozpacz, abym nie stał się pokarmem dla gubiącego dusze wieloryba, Chryste wielce miłosierny.

Chór apostołów błaga Ciebie, Jezusie Królu wszystkich, chóry anielskie proszą Ciebie ze względu na wielość łask, abyś ludowi Twemu dał wybawienie ze zła, poprawę życia i dziedziczenie Twego królestwa.

Teotokion: **D**ziewictwo i zrodzenie spotkały się w Tobie w nadprzyrodzony sposób, arko czcigodnego uświęcenia, Matko czysta Dziewico, przeto z wiarą wołam do Ciebie: Uświęć mnie całego, wybaw mnie całego z wszelkiego działania żądz, które mnie zasmucają.

Hirmos: **N**wypowiedziane zrodzenie z poczęcia bez nasienia, niezniszczalny owoc Matki nie znającej męża, zrodzenie bowiem Boga odnawia naturę. Przeto wszystkie pokolenia Ciebie, jako Bożą Niewiastę-Matkę, prawowiernie wywyższają.

W świecie byliście jak bezcieleśni i w ciele jak aniołowie, Słowo jedyne nosząc w sercu, przyciągnęliście ludy do jedynej wiary Chrystusowej, mądrych i wielomównych wyjawiliście jako głupich, wielce błogosławieni apostołowie.

Piotrze, opoko wiary i fundamencie, Pawle, heroldzie i nauczycielu pogan, Szymonie Zebedeusza z pozostałymi ósmioma, módlcie się gorliwie do Chrystusa, abyśmy z łaskawą pomocą przeszli pole bitwy postu.

Chwała. Triadikon: Jedyne Jedyne Rodzicu, Jednorodzonego Syna Ojczy, i Jedyne Jedyne Światłości, Światłości jaśnienie, Jedyne Jedyne Boga Święty Duchu, Pana Pan zaiste będący, o Trójco Jedyne i Święta, zbaw mnie, Ciebie błogosławiącego.

I teraz. Teotokion: Cud Twego zrodzenia zadziwia mnie, Nieskalana, jak poczynasz bez nasienia Nieogarnionego? Powiedz, jak będąc Dziewicą rodzisz jako Matka? Z wiarą przyjmuję to, co przekracza naturę i kłaniam się Zrodzonemu, co bowiem zechce, to może uczynić.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Mocą Ducha idąc do królów i książąt niczego nie lękaliście się, ani ognia, ani miecza, zwyciężyliście wszelkie oszustwo i zbawiacie ludzi, będąc hetmanami Pańskimi, wielce błogosławieni apostołowie.

Katabasja: Niewypowiedziane zrodzenie.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy isomelos, ton 8:

Czas pokuty i wysiłek postu jest dla nas orędownikiem życia wiecznego, jeśli wyciągniemy ręce do dobroczynności. Nic bowiem tak nie ratuje duszy, jak danie potrzebującym. Jałmużna zmieszana z postem wybawia człowieka ze śmierci, przeto ją pozdrówmy, której nic nie jest równe, wystarcza bowiem, aby zbawić dusze nasze.

Męczennikom: Dobrze przyoblekwszy się w zbroję wiary i uzbrójmy się w znak krzyża okazaliście się mądrymi w Bogu rycerzami, mężnie sprzeciwiającymi się katom, zniszczyliście diabelskie oszustwo i jako zwycięzcy zdobyliście korony. Módlcie się do Chrystusa za nami, aby zostały zbawione dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 8: Ja, Dziewico święta, Bogurodzico, przybiegam pod Twoją opiekę, wiem, że przez Ciebie znajdę zbawienie, możesz bowiem, Czysta, pomóc mi.

Na szóstej godzinie troparion proroctwa, ton 1:

Podnieś nas upadłych, odpadłych nawróć do Ciebie, Boże, jako Przyjaciół człowieka, trzymający krańce ziemi.

Prokimenon, Psalm 33, ton 7: Szukałem Pana i usłyszał mnie, i uwolnił mnie z wszystkich utrapień moich. Stichos: Będę błogosławił Pana w każdym czasie, chwała Jego zawsze będzie na ustach moich.

Czytanie Proroctwa Izajasza (6, 1-12).

W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a Jego chwała wypełniała świątynię. Serafyny stały wokół Niego, każdy z nich miał po sześć skrzydeł: dwoma zakrywali swoje twarze, dwoma okrywali swoje nogi, a dwoma latali. I wołały jeden do drugiego: „Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały”. Od głosu, którym wołały, zadrgały futryny drzwi, a świątynia napełniła się dymem. I powiedziałem: „O, ja nieszczęsny! Jestem zgubiony!

Wszak jestem człowiekiem o nieczystych wargach i mieszkam pośród ludu mającego nieczyste wargi, a Króla, Pana Zastępów, widziałem oczyma moimi!” Wówczas posłany został do mnie jeden z serafinów, trzymając w ręce węgiel płonący, który kleszczami wziął z ołtarza. Dotknął nim warg moich i rzekł: „Oto dotknęło to warg twoich, zabierze nieprawości twoje i grzechy twoje oczyści”. I usłyszałem głos Pana mówiącego: „Kogo poślę? Kto pójdzie do tego ludu?” Odpowiedziałem: „Oto ja, poślij mnie!” I rzekł mi: „Idź i mów do tego ludu: Słuchajcie pilnie, lecz bez zrozumienia, patrzcie uważnie, lecz nie zobaczycie! Stwardniało bowiem serce tego ludu i uszyna swymi ciężko słyszą, zaślepili swoje oczy. Aby kiedyś ujrzeli oczyma i usłyszeli uszami, pojęli sercem, żeby się nawrócili i uleczyć ich”. Wtedy zapytałem: „Jak długo, Panie?” On odrzekł: „Aż opustoszeją miasta wyludnione i domy bez ludzi, a pola pozostaną pustkowiem. A potem Pan odrodzi ludzi i rozmnożą się ci, którzy pozostali na ziemi.

Prokimenon, Psalm 34, ton 7: Powstań, Panie, i zważ na sąd mój. Stichos: Sądź, Panie, znieważających mnie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek drugiego tygodnia wieczorem.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć sticher i śpiewamy trzy isomelosy Triodionu kyr Józefa, ton 4:

Prosomion: Daleś znak.

Przebity w bok i powieszony na drzewie, wytoczyłeś mi życie, zmarłemu przez spożycie z drzewa przez złość węża. Przeto sławię Ciebie, Chryste, i błagam Twoją łaskawość: Okaż mnie kłaniającym się męce i zmartwychwstaniu, z rozrzewnieniem spełniającego pole bitwy postu.

Nieszczęście zerwane w ogrodzie wypędziło z rajy pierwszego stworzonego, zaś Zbawca przygwożdżony jako człowiek na drzewie wprowadził go na nowo do rajy, przeto wołam do Ciebie, Wybawicielu: Z moich nieszczęść wyrwij mnie teraz, oczyściwszy postem, pokutą i łzami, Jezusie najłaskawszy, Zbawco dusz naszych.

Inna stichera isomelos kyr Teodora, ton 5:

Prosomion: Panie, za Mojżesza.

Panie, opiewamy Twój życiodajny krzyż, on bowiem zakwitnął w świecie jako życie, uśmierciwszy śmierć, który Tobie i teraz w modlitwie przedkładamy. Umocnij mnie, poszczącego, w świętych dniach, daj mi moc nad żądzami i zwycięstwo nad światem, ze względu na ogrom miłosierdzia, Przyjacielu człowieka.

I trzy stichosy z Menei. Chwała, i teraz. Teotokion.

Prokimenon, Psalm 35, ton 4: Panie, na niebiosach miłosierdzie Twoje i prawda Twoja pod obłoki. Stichos: Sprawiedliwość Twoja jako góry Boże, wyroki Twoje jak otchłań głęboka.

Czytanie Księgi Rodzaju (5, 1-24).

Oto rodowód człowieka od dnia, gdy Bóg stworzył Adama, na obraz Boży stworzył go. Stworzył ich mężczyzną i niewiastą, i pobłogosławił ich i dał mu imię „Adam”, w dniu gdy ich stworzył. Gdy Adam miał dwieście trzydzieści lat,

zrodził syna podobny do niego jako jego obraz, i dał mu na imię Set. A po zrodzeniu Seta żył Adam siedemset lat i zrodził synów oraz córki. Ogólna liczba lat, które Adam przeżył, była dziewięćset trzydzieści, i umarł. Gdy Set miał dwieście pięć lat, zrodził syna Enosza. A po urodzeniu się Enosza żył siedemset siedem lat i zrodził synów oraz córki. I umarł Set, przeżywszy ogółem dziewięćset dwanaście lat. Gdy Enosz miał sto dziewięćdziesiąt lat, zrodził syna Kenana. I żył Enosz po urodzeniu się Kenana siedemset piętnaście lat, i zrodził synów oraz córki. Enosz umarł, przeżywszy ogółem dziewięćset pięć lat. Gdy Kenan miał lat sto siedemdziesiąt, zrodził Mahalaleela. A po zrodzeniu Mahalaleela żył Kenan siedemset czterdzieści lat i zrodził synów i córki. I gdy Kenan przeżył ogółem dziewięćset dziesięć lat, umarł. Gdy Mahalaleel miał sto sześćdziesiąt pięć lat, zrodził syna Jereda. A po urodzeniu się Jereda żył Mahalaleel siedemset trzydzieści lat i zrodził synów i córki. Gdy Mahalaleel miał ogółem osiemset dziewięćdziesiąt pięć lat, umarł. Gdy Jered miał sto sześćdziesiąt dwa lata, zrodził syna Henocha. A po zrodzeniu Henocha żył Jered osiemset lat i zrodził synów, i córki. Jered przeżył ogółem dziewięćset sześćdziesiąt dwa lata, i umarł. Gdy Henoch miał sto sześćdziesiąt pięć lat, zrodził syna Metuszelah. Henoch po zrodzeniu Metuszelacha żył w przyjaźni z Bogiem dwieście lat i zrodził synów, i córki. Liczba wszystkich lat życia Henocha była trzysta sześćdziesiąt pięć. Żył więc Henoch w przyjaźni z Bogiem, a następnie znikł, bowiem zabrał go Bóg.

Prokimenon, Psalm 36, ton 6: Miej nadzieję w Panu i postępuj dobrze. Stichos: Nie czuj zawiści do niegodziwych, ani nie zazdrość czyniącym nieprawość.

Czytanie Księgi Przysłów (6, 3-20).

Czyń, synu, jak ja tobie nakazuję i zbawiaj się. Dostałeś się bowiem w ręce złych za twego przyjaciela, przeto nie słabnij. Zachęcaj też twego przyjaciela, za którego ręczyłeś. Nie daj snu twoim oczom, ani nie pozwól zdrzemnąć się twoim powiekom. Abyś wybawił się jak sarna z sideł i jak ptak z sieci. Idź do mrówki, o leniwcze, i pozazdrość jej, zobacz jej drogi i bądź mądrzejszy od niej. Ona bowiem nie będąc rolnikiem, ani nie mając nikogo nad sobą, ani też nie będąc pod władzą, szykuje w żniwa pokarm i wiele latem czyni przygotowań. Lub idź do pszczoły i zobacz, jaka jest pracowita, jakże szlachetną pracę wykonuje, a owoc jej pracy królowie i prosty lud na zdrowie zażywa, przez wszystkich jest lubiana i sławiona, chociaż sama słabą jest, słynie z mądrości. Jak długo, leniwcze, będziesz leżał? Kiedyż wstaniesz ze snu? Trochę bowiem śpisz, trochę siedzisz, trochę drzemiesz, trochę zakładasz ręce na piersi, a potem przyjdzie do ciebie nędza jako wędrowiec, a niedostatek jak biedak żebrzący. Jeśli nie będziesz leniwy, przyjdzie jako źródło żniwo twoje, a ubóstwo jak zły żebrak ucieknie od ciebie. Mąż szalony i przestępca chodzi niedobrymi drogami. To on mruga okiem i znak daje nogą, uczy poruszeniami palców. Zdeprawowane serce knuje zło, w każdym czasie wznieca bunty w mieście. Przeto nagle przychodzi na niego zagłada, rozsieczenie i skruszenie nie do uleczenia. Albowiem raduje się tym wszystkim, czego Bóg nienawidzi. Skruszony zostaje z powodu nieczystości duszy. Oko wyniosłe, język

niesprawiedliwy, ręce przelewające krew sprawiedliwego, serce knujące złe zamysły i nogi biegnące czynić zło zostaną wytepiene. Rozpala się niesprawiedliwy świadek fałszywy i posyła sądy pośród braci. Synu, strzeż nakazów ojca twego i nie odrzucaj nauki matki twojej.

Do stichownie dodajemy isomelos dnia:

Ton 5: Ci, którzy nie pościli według nakazu Stwórcy, pierwsi stworzeni w ogrodzie, zrodzili śmierć z powodu nieposłuszeństwa, pozbawiwszy się drzewa życia i rajskiej słodyczy. Poścmy przeto, wierni, od zniszczalnych pokarmów i zgubnych żądź, abyśmy objęli Boży krzyż życia i z rozsądnym łotrem powrócili do pierwotnej ojczyzny, przyjmując od Chrystusa Boga wielkie miłosierdzie.

Męczennikom: Lekceważąc wszystko, co ziemskie, i idąc odważnie na męki, nie straciliście błogosławionej nadziei, lecz staliście się dziedzicami królestwa niebieskiego, męczennicy chwalebni i mający odwagę przed Bogiem, Przyjacielem człowieka, wyproście pokój światu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Raduj się poszczającym.

Baranka swego Owieczka widząc niegdyś prowadzonego na zabicie, gorliwie szła za Nim, tak do Niego wołając: Gdzie idziesz, Dziecię moje najśłodsze, Chryste? Dlaczego tak szybko idziesz, wielce cierpliwy, i tak gorliwie? Jezusie upragniony, Bezgrzeszny, wielce miłosierny Panie, powiedz do mnie słowo, do Twojej służebnicy, Synu mój umiłowany! Nie odrzucaj mnie, Szczodry, milcząc, która Ciebie przedziwnie zrodziła, Boże najłaskawszy, darujący światu wielkie miłosierdzie.

W piątek drugiego tygodnia postu,

na jutrzni triadikony tonu. Po pierwszej recytacji Psalterza katzmy poetyckie Oktoechosy, z teotokionami. Po drugiej recytacji Psalterza mówimy te oto katzmy poetyckie, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Przez post wznosząc się ponad przywiązujące do ziemi żądze, wywyższajmy Pana podniesionego na krzyżu, który podniósł świat. Pijmy z uczuciem rozrzewnienia napój, zapamiętajmy dzień i godzinę, w której staniemy przed wiecznym Sędzią. **Dwa razy.**

Stauroteotokion. Prosomion:

Dziewicza Twoja Matka, gdy widziała Ciebie podnoszonym na krzyżu, łkając i płacząc tak mówiła: Cóż to za nowy i przedziwny cud, Synu mój? Dlaczego nieprawy lud przygwaźdża Ciebie do krzyża, któryś jest życiem wszystkich, najśłodsza moja światłości?

Po trzeciej recytacji Psalterza katzmy poetycka kyr Teodora, ton 5:

Prosomion: Jaśnieje dzisiaj.

Jaśnieje, Panie, łaska Twego krzyża, oświecając cały świat, niszczy moc biesowską i wspaniale ozdabia teraz bieg postu, w którym nas wzmacniając, zmiłuj się nad nami. **Dwa razy.**

Stauroteotokion, ton 5:

Prosomion: Wspólniemające początku.

Widząc Ciebie podniesionego na krzyżu, Matka, która zrodziła Ciebie bez bólów, łkając płakała i wołała: Biada mi, najśłodszy Synu, jestem teraz zraniona w duszy, widząc Ciebie na krzyżu pośrodku dwóch łotrów, przygwożdżonego jak łotra.

Kanon z Menei i trójpieśń kyr Józefa. Recytujemy pieśń biblijną. Ton 4:

Pieśń 5

Hirmos: Niegodni nie ujrzą Twojej chwały, Chryste, a my Tobie Jednorodzony, Chwały Ojca jaśnienie Bóstwa, od poranku czuwając i śpiewamy Tobie, Przyjacielu człowieka.

Dobrowolnie wzniosłeś się na krzyż, Władco, i zrzuciłeś wroga, przeto i mnie dobrowolnie rzuconego przez żądze w przepaść, uratuj z Twojej łaskawości.

Omroczoną nieprzyzwoitymi żądzami duszę oświeć Jezusie, któryś rozpostarty na krzyżu omroczył słońce i cały świat nappełnił jasnością.

Pozwól mi, Chryste, spokojnie przepłynąć otchłań postu, wyciszając fale moich myśli i kierując mnie do przystani zmartwychwstania.

Teotokion: Czystą uczcijmy oczyszczonym umysłem, piękno Jakuba, i upiększają się Bożymi czynami z pobożnością zaśpiewajmy jako Matce Boga naszego.

Inna trójpieśń kyr Teodora. Ton 5:

Hirmos: Zmiluj się, Chryste, nad tymi, którzy od nocy kłaniają się Tobie i daj im pokój, albowiem światłością są Twoje nakazy, są uleczeniem dla sług Twoich, Przyjacielu człowieka.

Ty, ukrzyżowany, wybawiasz mnie ze zniszczenia i przebity czynisz mnie nieśmiertelnym. Wysławiam Twoje niewypowiedziane miłosierdzie, albowiem przyszedłeś, Chryste, aby mnie zbawić.

Na krzyżu wyciągnąłeś Twoje dłonie, zabijając duchowego Ameleka, zbawiając Twój lud, Panie, przeto śpiewamy Twojej władzy.

Chwała. Triadikon: W Trzech Osobach Bóstwo, jedyna zasada zawsze będąca, zaśpiewajmy Ojcu niemającemu początku i Synowi, i Duchowi Świętemu.

I teraz. Teotokion: Tego, którego nie może pomieścić niebo, Ty poczęłaś w łonie i zrodziłaś. O, przedziwny i niewypowiedziany cudzie! Wszyscy przeto śpiewamy Tobie, Przeczysta.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Ty, który ze względu na mnie przecierpiałeś ukrzyżowanie, wypileś ocet i rzekłeś: „Wykonało się!”, udoskonal moje pole bitwy postu, pozwalając mi zobaczyć Twoje powstanie.

Katabasja: Zmiluj się, Chryste.

Pieśń 8

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Do krzyża zostałeś przygwożdżony z powodu swojej łaskawości, łotrowi otworzyłeś raj, teraz zaś ulecz mnie, rozbitego przez okrucieństwo demonów i mającego zranioną duszę, otwierając mi drzwi pokuty przez Twoją przyjaźń do człowieka.

Oświeciwszy ciało postem, nakarmmy duszę cnotami dając pokarm ubogim, kupując sobie niezniszczalne bogactwo na niebiosach, i zawołajmy: Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wieki.

Stworzenie zadrżało widząc Twoje cierpienia, gdy byłeś przybijany do krzyża, Zbawco najłaskawszy. Przeto błagam Ciebie, ciągle chwiejący się, abyś przy atakach węża, umocnił mój rozum, Szczodry, na mocnej opoce Twoich pragnień.

Teotokion: Zamknięta brama Boża, przez którą przejdzie jedynie Pan, skieruj mnie na ścieżki Boże i otwórz mi bramę zbawienia, Łaski Pełna. Do Ciebie bowiem przybiegam, Dziewico, jedynej orędowniczce rodzaju ludzkiego.

Hirmos: Stwórcy stworzeń, którego lękają się aniołowie, śpiewajcie ludzie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Drzewo najświętsze, na którym Ty, Chryste mój, zostałeś ukrzyżowany, śpiewając wywyższam Ciebie na wszystkie wieki.

Na Golgocie nieprawi ukrzyżowawszy Ciebie, Chryste, zabili, a Ty żyjesz i zbawiasz nas na wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Przedziwnie dzieli się Trójca i trwa niepodzielna jako Bóg, którego wywyższamy na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Pomódl się za śpiewających Tobie, Przeczysta, abym został wybawiony ze wszystkich pokus i nieszczęść.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Mocą Twego krzyża, Panie, wzmocnij mnie i pozwól pomyślnie zakończyć bieg postu.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Stwórcy stworzeń.

Pieśń 9

Hirmos: Z Ciebie, Dziewico, nienaruszonej góry, sam odciosał się kamień węgielny, Chrystus, który zjednoczył w sobie różne natury, przeto i my z radością Ciebie, Bogurodzico, wysławiamy.

Jako odsieczony kamień z góry dziewiczej przewidział Ciebie prorok, Zbawco, który skruszyłeś kamienie przez Twoje ukrzyżowanie. Przeto mnie, obciążonego kamieniem obojętności, wyzwól jako Szczodry.

Pość od złości, duszo moja, rozkoszując się Bożą miłością, otwórz drzwi wszelkim dobrym czynom, zamykając wejścia złu przez wstrzeźliwość i modlitwę.

Zbaw mnie, osądzonego, któryś Twoim krzyżem, Władco Zbawco mój, osądził wrogość, i nie okaż mnie winnym gehenny, skalanego żądzami i omroczonego grzechami.

Teotokion: Oszczędź mnie, Chryste, gdy przyjdiesz w chwale sądzić świat, rozpedź mgłę mego zła, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła, i uczynź mnie dziedzicem Twego niebieskiego królestwa.

Inny hirmos: Izajaszu, wesel się, oto Dziewica poczęła w łonie i rodzi Syna Emanuela, Boga i Człowieka, Wschód jest imię Jego. Jego wywyższając, Dziewicę uwielbiamy.

Ukrzyżowany znowu otwierasz raj, w którym radując się staję się współnikiem życia, wybawiając się z wiecznej śmierci nieposłuszeństwa, przeto jako mego Boga wysławiam Ciebie, Przyjacielu człowieka.

Narzędzie klątwy okazało się pieczęcią błogosławieństwa, Twój krzyż życiodajny, Panie, na którym Ciebie widząc ozywamy poprzednio martwi i śpiewamy Tobie, wywyższając jako Władcę.

Chwała. Triadikon: Jedną w istocie opiewam Ciebie, czcigodna Trójco niemająca początku, życiodajna, niepodzielna Jedność, Ojciec niezrodzony i zrodzone Słowo i Synu, i Duchu Święty, zbaw nas, śpiewających Tobie.

I teraz. Teotokion: Zrodzenie Twoje przewyższa rozum, Matko Boża, bez męża bowiem jest Twoje poczęcie i rodzisz jako Dziewica, gdyż rodzi się Bóg, którego wysławiając, Ciebie, Dziewico, wielbimy.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Czcigodny krzyżu, mocy moja i ucieczko, bądź mi teraz oświeceniem we wstrzeźliwości, weseląc i oczyszczając mnie, wybawiając z pokus, abym wysławiając Ciebie wywyższał Władcę Chrystusa.

Katabasja: Izajaszu, wesel się.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy isomelos, ton 8:

Post jest prawdziwym zabójcą żądry, obiecuje uleczyć ze zła grzechu, jego więc jako danego przez Boga pomocnika uczcijmy, gdyż przez post Mojżesz przyjął napisane przez Boga tablice przykazań, ale nie naśladujmy go rozbijającego je przez niewstrzeźliwość. Nie bądźmy współnikami tych, których ciała upadły na pustyni. Nie będziemy narzekać jak Żydzi, ale oświećmy się kościelnie, nie faryzejsko w obłudzie, ale upiększmy się ewangelicznie, wysławiając się w krzyżu Chrystusa, Zbawcy dusz naszych.

Męczennikom: Jakże was nazwiemy, święci? Czy cherubinami? W was bowiem spoczął Chrystus. Czy serafinami? Nieustannie bowiem Go wysławiacie. Czy aniołami? Ciała bowiem odrzuciliście. Czy mocami? Czyniecie bowiem cuda? Liczne są wasze imiona i wielkie dary, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion, ton 8: Cóż cudownego i wybornego? – Dziewica wołała macierzyńsko. – Bóle, których nie zaznałam, gdy rodziłam Ciebie, Synu, teraz jak ostrze dotykają mego serca. Nie mogę znieść tego widoku, gdy patrzę na Ciebie, przygwożdżonego do krzyża, Światłości moich oczu! Pospiesz się, powstań, abym wysławiła ze światem tę zdumiewającą Twoją Opatrzność.

Na szóstej godzinie troparion prorocstwa, ton 1:

W nocy i w dzień przypadamy do Ciebie, Panie, abys dał naszym duszom odpuszczenie grzechów i pozwolił w pokoju pokłonić się Tobie, wysławiając Ciebie, Przyjaciela człowieka.

Prokimenon, Psalm 37, ton 4: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie. **Stichos:** Albowiem strzały Twoje utkwily we mnie.

Czytanie Prorocstwa Izajasza (7, 1-14).

Za czasów Achaza, syna Jotama, syna Ozjasza, króla Judy, wyruszył Resin, król Aramu, z Pekachem, synem Remaliasza, królem Izraela, przeciw

Jerozolimie, aby z nią toczyć wojnę, ale nie mógł jej zdobyć. I przyniesiono tę wiadomość do domu Dawida: „Aram stanął obozem w Efraimie!” Wówczas zdrzała dusza króla i dusza ludu jego, jak drżą od wichru drzewa w lesie. Pan zaś rzekł do Izajasza: „Wyjdźże naprzeciw Achaza, ty i twój synek Jaszub, na koniec kanału Wyższej Sadzawki, na drogę Pola Foluszniaka. I powiesz do niego: "Uważaj, bądź spokojny, nie bój się! Niech twoja dusza nie słabnie z powodu tych dwóch oto niedopałków dymiących główni. Gdy będzie gniew zaciekłości mojej, znowu ulecę. Syn zaś Aramu i syn Remaliasza postanowili twą zgubę, mówiąc: Wtargnijmy do Judei, przeraźmy ją i podbijmy dla siebie, a królem nad nią ustanowimy syna Tabeela! Tak mówi Pan Bóg: Nie przetrwa ta rada, Anie też, nie stanie się tak! Bo stolicą Aramu jest Damaszek, a głową Damaszku Resin, ale jeszcze sześćdziesiąt pięć lat, a królestwo Efraima zdruzgotane przestanie być narodem. Stolicą Efraima jest Samaria, a głową Samarii syn Remaliasza, a jeśli nie uwierzycie, nie ostoicie się!" I znowu Pan przemówił do Achaza, mówiąc: „Proś dla siebie o znak od Pana, Boga twego, czy to w głębinie, czy na wysokości!” Lecz Achaz odpowiedział: „Nie będę prosił, i nie będę kusił Pana”. Wtedy rzekł Izajasz: „Słuchajcie więc, domu Dawidowy: Czyż mało wam naprzykrzać się ludziom, iż naprzykrzacie się także mojemu Bogu? Dlatego Pan sam da wam znak.

Prokimenon, Psalm 38, ton 6: Usłysz modlitwę moją, Panie, i zważ na błaganie moje. Stichos: Rzekłem: Będę strzegł dróg moich, abym nie zgrzeszył językiem moim.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W piątek wieczorem drugiego tygodnia postu,

do Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy z Oktoechosy dwa razy, męczennikom z Oktoechosy według wypadającego tonu, i cztery z Menei. Chwała. Świętemu, jeśli jest, a jeśli nie, to: Chwała. Zmarłym Jana z Damaszku z Oktoechosy. I teraz. Teotokion tonu.

Isomelos, ton 4:

Teraz jest przyjemny czas, teraz jest dzień zbawienia, w ogromie Twego miłosierdzia nawiedz moją duszę i osłab czas moich nieprawości, jedyny Przyjacielu człowieka.

Prokimenon, Psalm 39, ton 4: Miłosierdzie Twoje i prawda Twoja zawsze niech mnie wspomagają. Stichos: Tęskniąc czekałem na Pana, a On zwrócił na mnie uwagę i usłyszał modlitwę moją.

Czytanie Księgi Rodzaju (5, 32; 6, 1-8).

Gdy Noe miał pięćset lat, zrodził trzech synów: Sema, Chama i Jafeta. A kiedy ludzie zaczęli się mnożyć na ziemi, rodziły im się córki. Synowie Boga, widząc córki człowiecze, że są piękne, brali je sobie za żony, wszystkie, jakie im się tylko spodobały. Wtedy rzekł Pan Bóg: „Nie może przebywać duch mój w człowieku na wieki, gdyż człowiek jest istotą cielesną. Niechaj więc żyje tylko sto dwadzieścia lat”. A w owych czasach byli na ziemi giganci, a także później, gdy synowie Boga zbliżali się do córek człowieczych, a te im rodziły. Byli to więc owi mocarze, mający sławę w dawnych wiekach. Kiedy zaś Pan Bóg widział, że rozmnożyła się niegodziwość ludzi na ziemi i że każdy gorliwie zamyśla w sercu swoim zło, żałował, że stworzył ludzi na ziemi, i zasmucił się.

Rzekł Bóg: „Zgładzę człowieka, którego stworzyłem, z powierzchni ziemi, od człowieka aż do bydła i od gadów do ptaków powietrznych, bo żałuję, że ich stworzyłem”. Noe zaś znalazł łaskę przed Panem Bogiem.

Prokimenon, Psalm 40, ton 6: Rzekłem: Panie, zmiłuj się nade mną, ulecz duszę moją. Stichos: Błogosławiony, kto myśli o ubogim i biedaku.

Czytanie Księgi Przysłów (6, 20-35; 7, 1).

Synu, strzeż nakazów ojca twego i nie odrzucaj nauki matki twojej. W duszy twojej wyryj je na zawsze i zawieś sobie na twojej szyi! Gdy idziesz, niech one cię wiodą, niech będą z tobą, gdy zaśniesz, gdy budzisz się, niech mówią do ciebie. Bowiem lampą jest przykazanie Zakonu i światłem, i drogą życia, i upomnieniem, i naganą. One cię strzegą przed kobietą mężatką, przed namową języka obcego. Synu, niech zwycięży cię pożądanie piękna, nie daj się złowić jej oczom, ani pochwycić się jej powiekom. Ceną nierządniczy jest bowiem kęs chleba, a kobieta zameżna zaś czyha na cenne dusze. Czy schowa kto ogień w zanadrzu i nie spali szat swoich? Czy ktoś będzie chodził po węglach ognistych i nie poparzy nóg swoich? Tak ten, kto wejdzie do kobiety mężatki, nie będzie bez winy, ani każdy, kto jej dotyka. Nie jest dziwne, jeśli ktoś będzie kradł i zostanie schwytany. Kradnie bowiem, aby nasycić spragnioną duszę swoją. Jeśli zaś zostanie schwytany, odda siedmiokrotnie i całe mienie swoje odda, aby się wybawić. Lecz kto cudzołoży, ten z powodu głupoty czyni zgubę dla duszy swojej. Chłostę i wstyd poniesie, a jego hańba nie zostanie zgładzona na wieki. Zazdrość pobudza gniew jej męża, nie okaże litości w dniu sądu. Za żadną cenę nie zmieni swej wrogości, ani też nie przyjmie licznych darów. Synu, przestrzegaj słów moich, moje nakazy przechowuj u siebie! Synu, czcij Pana i umocnisz się, a poza Nim nikogo nie lękaj się!

I dalszy ciąg Liturgii uprzednio poświęconych Darów.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W sobotę drugiego tygodnia postu na jutrzni.

Alleluja, i tropariony, ton 2:

Apostołowie, męczennicy i prorocy, biskupi, asceci i mnisi, dobrze spełniliście wasz trud i zachowawszy wiarę macie odwagę przed Zbawcą, módlcie się do Niego za nami jako do miłosiernego, prosimy, aby zostały zbawione dusze nasze.

Chwała. Zmarłym: Wspomnij, Panie, jako dobry Twoje sługi i przebacz im wszystko, czym zgrzeszyli w życiu, nikt bowiem nie jest bezgrzeszny, tylko Ty, który zmarłym możesz dać odpoczynek.

I teraz. Teotokion: Święta Matko niewypowiedzianej Światłości, czcząc Ciebie pieśniami anielskimi, pobożnie wysławiamy.

I recytujemy jedną kacyzmę: Rzekł Pan do Pana mego.

Także trzy kacyzmy poetyckie z Oktoechosy męczennikom i zmarłym oraz teotokion. Czytanie Heksameronu. Także: **Błogosławieni nieskalani w drodze**, podzielone na dwie stacje i kapłan wspomina zmarłych, jak to jest w zwyczaju. Na końcu kacyzmy śpiewamy: **Błogosławiony jesteś, Panie oraz: Chór świętych znalazł źródło życia, i pozostałe. Po: Chwała, i teraz, ektenia za zmarłych z modlitwą: Boże duchów.**

Także katzma poetycka, ton 5: Zbawicielu nasz, daj Twoim sługom odpoczynek ze sprawiedliwymi i umieść ich w Twoich przybytkach, jak i jest napisane, nie zważając jako dobry, na ich grzechy dobrowolne i mimowolne, wszystkie popełnione świadomie i nieświadomie, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chryste Boże, który z Dziewicy zajaśniałeś światu, i przez Nią okazałeś nas synami światłości, zmiłuj się nad nami.

Kanon Menei z hirmosem na sześć i świętego patrona monasteru na cztery, mówi się hirmos i tropariony bez stichosów, i zachowujemy stichery od: **Wtedy.** Nie odmawiamy bowiem pieśni od początku do szóstej pieśni we wszystkie soboty świętej Czterdziątnicy, do akatysty, od szóstej zaś pieśni zaczynają się trójpieśni i śpiewana jest Meneia według dnia świętego oraz trójpieśni, odmawia się też pieśni. **Czteropieśnec** kyr Józefa, który ma akrostych: **Śpiew to Józefowy.** Ton 8:

Pieśń 6

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchlani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Święci, przez okropne cierpienia zwyciężyliście z woli Zbawcy liczne tłumy wrogów i otrzymaliście liczne Jego dobra. Ich modlitwami oczyść, jako dobry, liczne moje grzechy.

Zaśpiewajmy Chrystusowym cierpiętnikom i jednomyślnie do nich zawołajmy: Upodobniliście się do cierpień Władcy, uleczcie żądze naszych dusz, umacniajcie nas w poszczeniu od złego zwyczaju.

Przemieniłeś śmierć na sen, boleśnie w grobie zasnąwszy i zmarłym darowałeś żywot, przeto uczynź zmarłych, Zbawco, godnymi stania z wybranymi, dla modlitw świętych cierpiętników.

Teotokion: Umocnij mnie poszczącego w odchodzeniu od wszelkiego grzechu, Dziewico, która mocne i bezgrzeszne Słowo wcielone zrodziłaś w niewypowiedziany sposób i daj mi łzę oczyszczającą skalania, Najczystsza.

Inna trójpieśń kyr Teodora. Ton 3.

Hirmos: Głębia żądz powstała przeciwko mnie i burza przeciwnych wiatrów, ale pospiesz zbawić mnie, Zbawco, i wybaw ze zniszczenia, jak proroka wybawiłeś od zwierza.

Pamięć męczenników świętujemy po Bożemu, miłośnicy męczenników, przyjdźcie, rozradujmy się, i wywyższając ich w pieśniach, błogosławimy Chrystusa wyznaczającego wielki wysiłek.

Przyjąwszy próbę pierwszych ran, potem byliście kamienowani, przepiłowywani, wydawani zwierzętom na pokarm i przebici byliście jak baranki Chrystusowe, ale wiecznie żyjecie, cierpiętnicy.

Chwała. Triadikon: Ty, zjednoczony jedną istotą, dzielisz się Jedyny na Trzy Osoby, którym jest Bóstwo, unikam zaś urwiska Sabeliusza i Ariusza.

I teraz. Teotokion: Jesteś Dziewicą także po zrodzeniu, czuwasz nad czystością i rodzisz, zadziwiająca to wizja, mówiona i poznana, uczyniona w Tobie, Matko Boża.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Lub stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Krew waszego cierpienia nieustannie woła za nami do Pana, przeto i teraz pomódlcie się, abyśmy pościli od żądz nieczystych.

Stichos: Dusze ich zamieszkają w miejscu szczęśliwości.

Zmarłym: Chcąc sędzić cały świat wobec stojących tłumów aniołów, wtedy pozwól zmarłym stanąć przed Tobą bez osądzenia, wiernie Szczodry.

Katabasja: Głębia żądź.

Kontakion, ton 8: Ze świętymi daj odpoczynek, Chryste, duszy zmarłych Twoich sług, gdzie nie ma cierpień, smutku i westchnień, lecz życie nie mające końca.

Ikos: Sam jeden jesteś nieśmiertelny, który stworzyłeś i ukształtowałeś człowieka, jesteśmy bowiem śmiertelni i z ziemi stworzeni, i do tejże ziemi powrócimy, jak rozkazałeś. Ty, który mnie stworzyłeś, rzekłeś do mnie, że jestem ziemią i do ziemi powrócę, dokąd pójdziemy wszyscy ludzie. Nadgroby czyniąc płacz śpiewamy pieśń: Alleluja.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.

Obfitym deszczem krwi wygasiliście, sławni męczennicy, płomień oszustwa, przeto wybawcie nas z przyszłego ognia, modlitwami do Chrystusa, Pańscy cierpiętnicy.

Zamknęliście paszcze lwom, znieśliście mękę ognia, cierpiętnicy, odziedziczyliście lepszą słodycz, módlcie się, abyśmy i my otrzymali ją na wieki.

Wszelką światłością Ducha zostaliście oświeceni zwycięzcy męczennicy, proście o ulgę dla zmarłych wiernych, o wejście do rajów i udział w życiu wiecznym.

Teotokion: Przynoszę Tobie pieśń, Dziewico, nie pogardzaj mną, ogarniętą przez zło, ale daj doskonałą poprawę przez post, Czysta, i nienaganne całe życie.

Inny hirmos: Płomień zrosiłeś w piecu i dzieci wybawiłeś niespalone, błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Ogień, miecz i zwierzęta przyjęliście, cierpiętnicy, jako dobro, gdy cierpieniami zadziwiliście waszych zabójców, opiewając Boga ojców naszych.

Rozsiekani na części i spalani zostaliście złożeni Bogu jako wonna ofiara, męczennicy Chrystusowi, do Niego zawsze módlcie się za nami.

Chwała. Triadikon: W Trójcy sławię jedyne Boga, Ojca, Syna i Ducha, jedną prostą czcigodną Trójcę, zasadę ponadzasadową i jednoistotną.

I teraz. Teotokion: Najświętsza Władczyni Bogurodzico, przyjąwszy modlitwy Twoich sług, zanieś je Bogu wszystkich, aby wybawił nas z wszelkiej pokusy.

Stichos: Ku świętym, którzy są na ziemi Jego, Pan całą wolę swą cudownie nakłoni.

Męczennikom: Sobory męczenników z niebios wspomagając nas pobłogosławcie, śpiewających, i uświęćcie, aby gorliwie zakończyć czas postu.

Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.

Zmarłym: Zmarłym z wiarą w Ciebie daj odpoczynek jako Bóg znający czyny ludzkie, przebacząc grzechy dobrowolne i mimowolne.

Katabasja: Płomień zrosiłeś w piecu.

Pieśń 8

Hirmos: Zwyciężyły oprawcę i były płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przyłgnęły dzieci, wołając: **Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.**

Przecierpiawszy słabością ciała różne męczarnie, okazaliście się lekarzami chorych, cierpiętnicy, przeto wołam: W czasie postu przez pokutę uleczcie moją chorą duszę.

Biada mi, bowiem wszystkie moje dni przeminęły w lenistwie! Oto przybliża się koniec, uprzedzając moje niedoskonałe czyny, przeto módlcie się, męczennicy, którzy dobrze ukończyliście bieg, aby mój koniec był łaskawym.

Kroplami krwi wygasiliście pożar bezbożności, Boży cierpiętnicy, wyproście dla tych, którzy odeszli z tego życia, zaiste Boży odpoczynek i na wieki odpuszczenie popełnionych przez nich grzechów.

Teotokion: Ezechiel głosił Ciebie, Czysta, jako bramę nie do przejścia, otwierającą wszystkim zrozpaczonym bramy pokuty, przeto błagam Ciebie: Otwórz mi ścieżki prowadzące ku odpocznieniu.

Inny hirmos: Boga zrodzonego przed wiekami z Ojca niemającego początku i w czasach ostatecznych z Dziewicy przyoblekł się w ciało, jako doskonałego Boga i prawdziwego człowieka śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Różnorakie rany przecierpieliście, jedni z was bowiem spłonęli, inni zostali spaleni, jeszcze inni posiekani, weselicie się, cierpiętnicy, wyśpiewując Chrystusowi: Śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Krwią waszą uświęcacie krańce świata, maleńkimi kroplami toczycie wszystkim strumienie uleczeń, męczennicy chwalebni, przeto zawsze wołacie: Śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Trójhipostatyczna jedności, Ojcze, Synu i Duchu Żywy, jedno Bóstwo, jedno królestwo, Ciebie sławią zastępy anielskie, niezachodzącą Światłość, i my, będący na ziemi, śpiewamy, błogosławimy i wywyższamy na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Oto wszystkie pokolenia błogosławimy Ciebie, Przeczysta, patrząc na Twoją wspaniałość, Ty bowiem w nadprzyrodzony sposób rodzisz Stwórcę wszystkich, będącego Bogiem i człowiekiem, przeto Ciebie błogosławimy i wywyższamy na wszystkie wieki.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Chórze cierpiętników, módl się do Zbawiciela, aby nas zbawił, i teraz czyńcie modlitwę, abyśmy w czystości posłużyli Jemu wstrzemięźliwością: Śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Stichos: Dusze ich zamieszkają w miejscu szczęśliwości.

Pobożnie zmarłych w nadziei zmartwychwstania uczyni godnymi powstania do życia wiecznego, wysławiania Ciebie w czystości i sławienia w Psalmach: Śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Boga zrodzonego przed wiekami.

Pieśń 9

Hirmos: Przekroczyłaś prawa natury poczynając Stwórcę i Pana, stałaś się dla świata bramą zbawienia, przeto Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wysławiamy.

Okazaliście się jak Boże węgle, spaliwszy złą materię bezbożności i posiekawszy mieczem pułki biesowskie, zwycięzcy cierpiętnicy, oświecający drogę naszym sercom.

Przeszliście przez ciemność mąk i przesiedliliście się do duchowej Światłości, zwycięzcy męczennicy, przeto oświećcie moją pokorną duszę, omroczoną przez grzechy.

Przeboleliście cierpienia ciała, sławni cierpiętnicy, i teraz proście dla zmarłych wiernych o spokój bez bólów i rozkosze raję.

Teotokion: Okazałaś się, czysta Władczyni, Bożą pomocą dla Twoich niepotrzebnych sług w czasie wstrzemięźliwości, zanosząc nasze modlitwy Panu królującemu na wieki.

Inny hirmos: Ciebie, która zrodziłaś rodzajowi ludzkiemu źródło nieśmiertelności i święte uleczenia, zawsze uwielbiamy, albowiem zbawiasz nasze dusze.

Jak ogień włożeni zostaliście przez Boga w ziemię, spaliliście wszelkie oszustwo bałwochwalstwa, zapaliwszy lampę pobożności na krańcach świata, cierpiętnicy Chrystusowi.

Was ani płomień, ani przebicie, ani koła, ani szarpanie członków, ani przypalanie, ani inna okrutna męka nie odłączyły od miłości Chrystusowej, cierpiętnicy.

Chwała. Triadikon: Jedno i trzy, pobożnie opiewam postać Bóstwa, Osoby łącząc i rozdzielając: Ojciec i Syn, i Święty Duch, Oni są jednością.

I teraz. Teotokion: Ciebie, z korzenia Jessego i Dawida Praojca zakwitłą łaskę wysławiamy, Najczystsza, albowiem zbawiasz dusze nasze.

Stichos: **Ku** świętym, którzy są na ziemi Jego, Pan całą wolę swą cudownie nakłoni.

Czcigodne mnóstwo męczenników, módlcie się do Chrystusa za spełniającymi w pokoju bieg postu, abyśmy pokłonili się Jego cierpieniom.

Stichos: **Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie.**

Jako Bóg żywych i zmarłych, który uśmiercił śmierć i wszystkim daje życie przez swoje zmartwychwstanie, Chryste, daj odpoczynek Twoim sługom, któreś zabrał.

Katabasja: **Ciebie, która zrodziłaś.**

Eksapostilarion: Niebo upiększyłeś gwiazdami jako Bóg, a Twoimi świętymi oświeciłeś całą ziemię, Stwórco wszystkich, zbawiaj śpiewających Tobie.

Chwała. Rządząc żywymi i zmarłymi jako Bóg, daj odpoczynek Twoim sługom w mieszkaniach wybrańców, chociaż bowiem i zgrzeszyli, Zbawco, to jednak nie odstąpili od Ciebie.

I teraz. Teotokion: Słodczy aniołów, radości cierpiących, orędowniczko chrześcijan, Dziewico Matko Pana, wspomóż nas i wybaw z wiecznych mąk.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery męczennikom według tonu.

Chwała. Isomelos o odpoczynek. I teraz. Teotokion. Na stichownie stichery zmarłym kyr Teofanesa, wypadającego tonu. **Chwała, i teraz. Teotokion.**

Na **Liturgii** typika tonu na sześć. Po wejściu tropariony: **Chwała. Ze** świętymi daj odpoczynek, Chryste. **I teraz. Ciebie i mur obronny. Prokimenon, ton 8: Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi. Stichos: Błogosławieni, którym odpuszczono nieprawości i którym grzechy ich zostały zakryte. Drugi Prokimenon zmarłym, ton 6: Dusze ich zamieszkają w szczęśliwości. Lekcja dnia z Listu do Hebrajczyków, perykopa 309 i za zmarłych z I Listu do**

Tesaloniczan, perykopa 270. Alleluja, ton 4: **Wołali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich. Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan. Stichos: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie. Ewangelia według Marka, perykopa 6, i według Jana, perykopa 16. Koinonikon: Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi. Drugi: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.**

Tak przebiega służba za zmarłych w trzy soboty świętego i wielkiego postu, gdy nie występuje żadne z trzech świąt: Poprzednika, świętych czterdziestu męczenników lub Zwiastowania.

Niedziela druga Świętego Postu.

Śpiewa się tę służbę ku czci świętego ojca naszego Grzegorza Palamasa, cudotwórcy, arcybiskupa Tesaloniki, ułożoną przez najczciodszy patriarchę Filoteusza.

W sobotę wieczorem dajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, trzy Anatoliosa i cztery świętego, ton 2:

Prosomion: Jakimiż pochwalnymi pieśniami.

Jakimiż godnymi pochwały pieśniami będziemy opiewać hierarchę, surmę teologii, usta tchnące ogniem łaski, czcigodny przybytek Ducha, niezachwianą kolumnę Kościoła, wielkie upiększenie świata, rzekę mądrości, świecznik Światłości, jasną gwiazdę oświecającą stworzenie?

Jakimiż kwiatami pieśni pochwalnych ukoronujemy hierarchę, obrońcę pobożności i wroga bezbożności, gorącego orędownika wiary, wielkiego przewodnika i nauczyciela, najpiękniejszą fletnię Ducha, język jaśniejący złotem, źródło toczące wiernym strumienie uzdrowień, wielkiego i godnego podziwu Grzegorza?

Jakimiż ziemskimi ustami wychwalimy hierarchę, nauczyciela Kościoła, głosiciela Boskiej Światłości, znającego tajemnice Trójcy, wspaniałe upiększenie mnichów, który zajaśniał czynem i kontemplacją, chwałę Tesaloniki i jej współobywatela, toczącego mirrę na niebiosach, Bożego i cudownego Dymitra?

Chwała. Ton 6: Czcigodny, po trzykroć błogosławiony, świątobliwy ojcze, dobry pasterzu i uczniu arcypasterza Chrystusa, który duszę oddał za owce, sam i teraz ojcze nasz mający Boga w sercu Grzegorzu, wyblągaj Twoimi modlitwami darowanie nam wielkiego miłosierdzia.

I teraz. Pierwszy teotokion tonu. Na litii stichera świątyni. Chwała, i teraz. Teotokion.
Na stichownie według alfabetu.

Chwała. Ton 8: Odważny Twój język do nauczania, w słowach serdecznych ogłaszając pobudza dusze leniwych i przez Boga natchnionymi Twymi słowami odnaleziona zostanie drabina wznosząca się od ziemi do nieba, przeto Grzegorzu, cudzie Tesaloniki, nie przestawaj modlić się do Chrystusa, aby oświecił Boską Światłością czczących Ciebie.

I teraz. Teotokion: Nieznająca małżeństwa Władczyni, która zrodziłaś wcielone Słowo, duszę moją oświeć i wybaw z Gehenny oraz męki.

Także: Teraz pozwalasz odejść, trisagion, troparion: Bogurodzico Dziewico raduj się, trzykrotnie.
I dalszy ciąg czuwania.

Na jutrzni po sześciu psalmach, Bóg i Pan.

Troparion zmartwychwstania, dwa razy. **Chwała.** Troparion świętego, ton 8:

Pochodnio Prawosławia, umocnienie i nauczycielu Kościoła, ozdobo mnichów, niezwyceżony obrońco teologów, Grzegorz cudotwórco, chwało Tesaloniki, głosicielu łaski, módl się o zbawienie dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Ty, który dla nas zrodziłeś się z Dziewicy i ukrzyżowanie przecierpiałeś, Dobry, śmiercią zrzuciwszy śmierć i zmartwychwstanie objawiłeś jako Bóg, nie gardź tymi, których stworzyłeś ręką Twoją. Okaż Twoją przyjaźń do człowieka, Miłosierny, przyjmij Tę, która zrodziła Ciebie, Bogurodzicę, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, ludzi, którzy stracili wszelką nadzieję.

Anabatmi tonu. Wszystko, co oddycha. Ewangelia jutrzni. Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy oraz Psalm 50. Chwała. Ton 8: Dawco życia, otwórz mi bramę pokuty. I teraz. Teotokion: Bogurodzico, skieruj mnie na ścieżki pokuty. Także ton 6: Zmiluj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego oraz: Gdy myślę, nieszczęsny. Kanon zmartwychwstania z Oktoechosy z hirmosem na cztery i Triodionu na cztery oraz świętego na sześć. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu łaska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Przyjąwszy z gorącymi łzami słowa syna marnotrawnego, przypadamy do Ciebie, Ojca wszystkich i Boga, wołając: Zgrzeszywszy oddaliliśmy się od Ciebie i uprawialiśmy nierząd, przyjmij naszą pokutę.

Zlekceważyłem królewską godność, którą mi darowałeś, Słowo, ze względu na mnie stawszy się człowiekiem. Okrutnie sam siebie skazałem, aby dogadzać świniom smakiem grzechu, ale oszczędź mnie, Zbawco, Twoim miłosierdziem.

Padającego na kolana, jak wcześniej syna marnotrawnego, Władco Panie, przybiegłszy przyjmij i obejmij rękoma, daj mi wzory Twego zbawienia, Przyjacielu człowieka, zamiast najemnikiem znowu czyniąc mnie Twoim synem.

Teotokion: Objawienia Twego stała się godną ludzka natura, przez Boga otoczona radością, jedyną bowiem byłaś orędowniczką Bogu i ludziom, Dziewico, przeto jako Bożą Rodzicielkę wszyscy godnie Ciebie sławimy.

Inny kanon, świętego. Ton 4:

Hirmos: Otworzę me usta i napelnię się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Wśród retorów boskiego i znakomitego wśród teologów, przyjdźcie narody, którym ogłoszono Boga, zejdźmy się w zgromadzenie, aby godnie opiewać retora Ducha, bożego Grzegorza.

Kolumna wiary, obrońca Kościoła, wielki Grzegorz niech będzie pochwalony przeze mnie, doskonały pasterz Tesaloniki, zaiste ozdoba chóru hierarchów.

Od dzieciństwa pragnąłeś lepszego życia i od młodości umiłowałaś najdoskonalsze rozważania, okazałaś się jednych obyczajów i jednej mądrości z jednoimiennym tobie, ojczy Grzegorz.

Teotokion: Bądź mi, Najnieskalańska, drogą życia, kierującą mnie ku Bożym przybytkom, zostałem bowiem oszukany i wpadłem w przepaść zła, z której wyprowadź mnie Twoim wstawiennictwem.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Ułakłem się moich czynów i dalekiego odejścia, roztrwonionego Twego bogactwa, które straciłem w nierządnych dążeniach, w pokucie wołam do Ciebie, Ojca i Boga mego: Zgrzeszyłem, zbaw mnie.

Grzesząc na ziemi ulakłem się nieba, bowiem Słowo będzie toczyć ze mną spór, gdy wszystko stanie przed Nim, sądzone Twoim sprawiedliwym sądem.

Karmiły mnie, nierządnego, mroczne i nieczyste myśli, gdy byłem daleki od Ciebie, Zbawco, teraz zaś wołam do Ciebie: Zgrzeszyłem, zgrzeszyłem zbaw Twoim miłosierdziem gorliwie przybiegającego.

Teotokion: Przebóstwiona została Adamowa natura, bowiem z Twego łona przyszedł Bóg noszący ciało, przez którego wezwani zostaliśmy z dawnego osądzenia, dawno temu oszukani nadzieją przebóstwienia.

Inny hirmos: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twej Boskiej sławie uczyni godnymi wieńców chwały.

Zachowując strumienie Twoich Bożych nauk, unikamy wszelkich zasadzek niegodziwców i wszystkie ich pułki zbijamy Twoimi świętymi pismami, Grzegorz.

Zniszczyłeś, błogosławiony, głupotę niegodziwych mądrości, mając w swoim sercu hipostatyczną Mądrość Bożą, którą z szumem poraziłeś ich zgniłą pychę.

Umartwiłeś wszelką rozkosz zniszczalnego ciała, mądry, przez post ożywiłeś poruszenia twojej duszy i okazałaś ją Bożym organem teologii.

Teotokion: W poznaniu rozumowym i samowoli gorliwie polubiłem wstydlive i nierządne życie, ale zwiąż mnie Bożą miłością, Dziewico, dla Twoich modlitw.

Kontakion, ton 4: Teraz okazał się czas czynów, sąd przy drzwiach, powstaniemy, aby pościć, przynieśmy łyzy rozrzewnienia dobroczynnością, wołając: Zgrzeszyliśmy więcej, niż jest piasku morskiego, ale daruj, Stwórco wszystkich, abyśmy otrzymali niezniszczalne korony.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Spaliłeś oszustwa niegodziwych, mądry, dobrze wyjaśniłeś wiarę prawosławnych i oświeciłeś świat. Z tego powodu okazałaś się zwycięskim zwycięzcą, kolumną Kościoła, prawdziwym hierarchą, nie przestawaj modlić się do Chrystusa, aby zbawił nas wszystkich.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przyjmij szybko nasze modlitwy i zanieś je Twemu Synowi i Bogu, Pani nieskalana, wygaś napaści niegodziwych potwarców, ukróć podstępny i zrzuc zuchwałosc bezbożników zbrojących się przeciwko sługom Twoim.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś Iona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Odrzucając nakazy ojcowskie roztrwoiłem w nierządzie bogactwo, które mi dałeś, pozbawiłem się Bożych darów, nieszczęsny, przeto kajającym się w wyznaniu win nie brzydz się, Władco Panie.

Wspaniale przyjąłeś moją nędzę, dawno temu daleko będącemu od Ciebie, sam sobie ją przyswoiwszy i uświęcając mnie ku radości, Przyjacielu człowieka. Ciało Twoje, Boże Słowo, moje wezwanie wesele czyni.

Obyśmy nieustannymi łzami wybawili się z wiecznej męki, którą Bóg przygotował dla złych duchów, jak syn marnotrawny wołajmy: Zgrzeszyliśmy przed Tobą, Ojczy, lecz przyjmij nas wszystkich, przybiegających do Twego miłosierdzia.

Teotokion: Wspólniemające początku z Ojcem i Duchem Słowo rodzi się z nieznającej męża Dziewicy, wyłączając prawo, pozostając bowiem kim było, przebywał znowu z tym, co z nas wziął, w dwóch bowiem naturach jeden jest Syn, w obu zachowując istotę.

Inny hirmos: Prorok Habakuk widząc niewypowiedziany zamysł Boga, Twoje wcielenie, o Najwyższy, zawołał: Chwała mocy Twojej, Panie!

Otworzywszy twoje usta, ojczy najmędrszy, głosiłeś Bożą mądrość, której zawsze uczyłeś się w sercu twoim i pełnego próżności Barlaama okazałeś nierozumnym i szalonym.

Zaszedłeś w ziemię, najśłodszy, jak słońce według praw natury, zajaśniejesz zaś rankiem z Chrystusem, Słońcem niezachodzącym, wszystko otaczając modlitwami twymi.

Okazał cię łaską Bożą, błogosławiony, chwałą i wielkim umocnieniem prawosławnych, i najłaskawszym pasterzem, drugim Teologiem, i odważnym stróżem owczarni.

Teotokion: Otwórz mi duchowe uszy, Matko Boża, któraś zrodziła otwierającego uszy głuchemu, abym zważał na Boże słowa, i pozwól mi je spełniać.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsny, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Pozbawiłem się bogactwa i darów Bożych, przyszedłem do krainy, gdzie głodny karmiłem zwierzęta, lecz Ty, Ojczy, napełnij mnie jako łaskawy dawną chwałą i słodyczą, ze względu na Twoją łaskawość.

Zamyśl mając nierządny w nierządzie życie spędziwszy przybiegnijmy do Ojca miłosiernego, z niezachwianą wiarą i skruszonym sercem, abyśmy przyjęli odpuszczenie grzechów.

Nie ociągaj się, duszo moja, przebywając w dalekim kraju, gdzie źle czyniłaś i roztrwoniłaś życie, lecz biegnij szybko, wyznaj winy Bogu i Ojcu, aby przyjąć odpuszczenie.

Teotokion: Znamy Ciebie jako świetlisty obłok noszący Słońce Sprawiedliwości, w Tobie noszone, Przczysta Dziewico, rozpędzające nierozumną ciemność bałwochwalstwa i oświecające prawdziwym poznaniem.

Inny hirmos: Wszystko ułękło się Boskiej Twojej chwały, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który daje zbawienie wszystkim Ciebie sławiącym.

Sierpem twoich słów i świętymi pismami posiekałeś herezje pełne ciernia i kielkujące fałszywymi plewami, posiałeś zaś pobożne nasiona prawosławia, hierarcho Grzegorzu.

Słowa twoje najmědsze i czcigodne pisma, Grzegorzu, są rosą niebieską, miodem kamiennym, chlebem anielskim dla przybiegających, napojem, pokarmem, słodyczą, rozkoszą i źródłem żywej wody.

Ziemia i morze poznają Ciebie jako wspólnego nauczyciela, świętą kolumnę prawosławia i czcigodny arsenał Bożych dogmatów, świętego mądrego teologa, współmieszkańca i współuczestnika, mającego jednakże obyczaje z apostołami.

Teotokion: Strumieniami rozrzewnienia obmyj skalania mego serca, Nieskalana Dziewico, i daj mi wzory pokuty przez Twoje święte modlitwy do szczodrego Boga, którego zrodziłaś w niewypowiedziany sposób.

Pieśń 6

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem troski moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modlę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Byłem młodszym Twoim synem i Twoje bogactwo źle roztrwoniłem, daleko od Ciebie w złym życiu i pozbawiłem się Twoich darów, Przyjacielu człowieka, przychodzę do Ciebie, Ojca i Boga mego, i proszę o przebaczenie.

Nieludzką odbyłem wędrówkę i zostałem osądzony na pasienie świń, albowiem roztrwoniłem moje bogactwo, które miłosiernie szybko mi dałeś i cały stałem się nagi, lecz Ty jako mój Bóg ulituj się nade mną.

Nie mam odwagi, Przyjacielu człowieka, spojrzeć i zobaczyć niezmierzoną wysokość, zgrzeszyłem bowiem na niebo, nie mam też odwagi nazywać się Twoim synem, będąc marnotrawnym, ale darmo ulituj się nade mną, który masz niezmiernie miłosierdzie.

Teotokion: Niewypowiedziane jest Twoje zrodzenie i niewypowiedziane jest wyobrażenie Twego zrodzenia, Dziewico, albowiem rodzisz Boga, co przewyższa rozum, zachowując nieskalane dziewictwo, przeto wszyscy godnie Ciebie sławimy jako prawdziwą Bogurodzicę.

Inny hirmos: Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.

Rozbita została marna chełpliwość i język szalonego Barlaama, słowami, nakazami i przenikliwością rozumu mądrego cesarza i Twoją, Grzegorzu.

Bożą fletnię Ducha, surmę jawnie głoszącą tajemnice Boże, przywódcę Tesaloniki, język teologii, uczcijmy pieśniami.

Niegdyś będąc przewodnikiem ludzi jako kolumna ognista spaliłeś wrogów wiary, wiernych zaś oświeciłeś, mądry w Bogu ojczyźnie Grzegorzu.

Teotokion: Bądź dla mnie, najczcigodniejsza Władczyni, ciszą i przystanią pociechy, przeprowadzającą do cichej Bożej przystani, ukróciwszy burzę moich żądz.

Kontakion świętemu, ton 8:

Prosomion: Tobie, zwycięskiej Hetmance.

Święty i Boży organ mądrości, świetlistą surmę teologii, zgodnie opiewamy Ciebie, Grzegorzu, głoszący z natchnienia Bożego. Jako rozum stojący przed Pierwszym Rozumem. Ku Niemu skieruj nasz rozum, abyśmy wołali: Raduj się, głosicielu łaski.

Ikos. Prosomion: Anioł posłany był.

Jako anioł zjawiłeś się na ziemi, rzeczy niewypowiedziane Boże ludziom ogłaszając. Bezcielesnych bowiem głosy używając, będąc człowiekiem i ciałem, zadziwiłeś nas, głoszący Boga, i przekonałeś, aby tak wołać do Ciebie: Raduj się, przez którego ukryła się ciemność. Raduj się, przez którego weszła Światłość. Raduj się, aniele niestworzonego Bóstwa. Raduj się, zaiste zdemaskowanie strwożonego i szalonego. Raduj się, któryś opowiedział wysokości nie do zdobycia, naturę Bożą. Raduj się, który głębiej z trudem widzianą nazwał energią. Raduj się, albowiem dobrze wypowiedziałeś Chwałę Bożą. Raduj się, albowiem odrzuciłeś opinie oszustów. Raduj się, świeczniku pokazujący Słońce. Raduj się, kielichu dający Boży napój. Raduj się, przez którego zajaśniała Prawda. Raduj się, przez którego fałsz został omroczony. Raduj się, głosicielu łaski.

Synaksarion:

Stichosy: Światłość świetlistego głosiciela teraz zaiste wielka,

Źródło światłości ku niezachodzącej kieruje Światłości.

Dla tego modlitw, Boże, zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Trójcę płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Nie mam odwagi, żeby nazwać się Twoim synem, Ojczyźnie, Przyjacielu człowieka, niech będę jako jeden z Twoich najemników, proszę, nie miej do mnie odrazy, wołającego: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Skalani w swoim życiu i zagubiwszy pierwotną szlachetność, przybiegnijmy do jedynego Ojca i Boga naszego, aby przez gorącą pokutę przyjąć zbawienie.

Okrutny obywatel, na pracę dla którego sam siebie skazałem, nieszczęsny, i na głód, który mnie ogarnął, troszczącego się o świnię, był silny i nie do zniesienia, ale nawróciwszy się, Zbawco, proszę, zmiłuj się nade mną.

Teotokion: Umarłą naturę ożywiłaś, jedyna, która zrodziła Życie, Dziewico Bogurodzico, przeto Ciebie znamy jako zbawienie, wierni, ojców naszych Boga zrodziłaś w ciele.

Inny hirmos: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy ogniste pokuszenie, śpiewali pełni radości: Ty jesteś godny wszelkiej chwały, Panie i Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Słowami dyskutując i pismami twymi, Grzegorz, uczysz mądrości Bożej i pełne są one duchowej mądrości Bożej i niestworzonej łaski, i teologicznie rozpatrują Boże działanie.

Miecz i strzały niegodnych skruszyłeś, i pychę Barlaama z wszelką mocą heretycką jak utkaną pajęczynę rozerwałeś jakby wielkim kamieniem, hierarcho.

Twoimi słowami i dogmatami zapieczętowana została wiara pobożnych, ustała hardość herezji, Grzegorz, skończyło się poniżanie Prawosławia i moc niegodziwych.

Teotokion: Zaiste znając Ciebie jako strumienie źródła, wysuszeni przez chorobliwe żądze czerpiemy zbawienie i Boże strumienie, i wołamy: Błogosławiony jest, Najczystsza, owoc Twego łona.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Znamy bogactwo Twego niezmiernego i obfitego miłosierdzia, wierzący w Ciebie, przeto wszyscy gorliwie przypadamy do Ciebie z marnotrawnym: Przyjmij grzesznych, którzy do Ciebie przybiegli, nie ma bowiem, nie ma takiego grzechu, Szczodry, którego nie mogłaby zwyciężyć Twoja przyjaźń do człowieka.

Ze względu na miłosierdzie upokorzyłeś siebie, Władco, zbliżyłeś się do swoich upadłych synów, sam bowiem, Przyjacielu człowieka, spotkałeś upadłych i całujesz, i dajesz zbawienie, a jeśli ktoś bardzo upadnie, to jako miłosierny nie gniewasz się, jako Przyjaciel człowieka.

Straszny sąd mnie przeraża, o Władco, albowiem widząc Ciebie, Przyjaciela człowieka i łagodnego, nie przybiegam do Ciebie powtarzając słowa marnotrawnego, ale w lenistwie spędzam życie. Ty przeto bądź mi miłosierny i wyrwij z onego osądzenia, Szczodry, ze względu na pokutę.

Chwała. Triadikon: Nie sławimy trzech bogów, ale jedno Bóstwo, trzy zaś zaiste czcimy Hipostazy, Ojca niezrodzonego i Syna zrodzonego przez Ojca, i pochodzącego od Ojca Świętego Ducha, Boga jednego i nazywam każdą z Osób, albowiem Bóg jest wiernie sławiony.

I teraz. Teotokion: Wybaw mnie Twoją modlitwą, Przczysta, pochylonego z powodu wielu pokus i zatapianego przez burzę smutków, Przystani zbawienia, i ze wszystkich wyrwawszy zbaw, abym Ciebie godnie słauił jako gorącą Orędowniczkę, Bogurodzico, na wszystkie wieki.

Hirmos: Pobożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Stoisz teraz przed tronem Najszczodrobliwego, jako podobny Teologowi i z nim mający te same zwyczaje, najmędrszy Grzegorz, orędowniku Tesaloniki, ozdobo hierarchów, wspaniale przyozdobiony chwałą pasterzowania, i teraz służąc Bogu.

Bóg, znający Twoje czyste myśli i przed poczęciem przemówił jawnie do Bożego króla, abyś był niezwyciężonym obrońcą Kościoła, przeto prawdziwym potwierdzeniem mirrą zostałeś zapieczętowany jako hierarcha.

Jawnie zostaje zwyciężone i jest w strachu zgromadzenie Polikindynosa, twoją dłonią i mądrymi twoimi słowami, przesławny Grzegorz, orędowniku Tesaloniki, i jak znika dym, tak zniknie gnijące szaleństwo, rozwiane twoim gromowym i teologicznym językiem.

Teotokion: **S**łowo Boże w Tobie, Dziewico, naturę ludzką pogrążaną przez żądze, odnowi z niezwyklej dobroci, całą odnowi i uświęci, przeto przez Ciebie zbawieni Ciebie wysławiamy na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: **U**łękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i lono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

W radości i weselu teraz ze względu na mnie zabitego twego cielca, napełnij przeto oczekującą moją duszę, Boże, przyjmij mnie zbłąkanego i zmarłego w życiu podnieś, i przyoblecz mnie w Bożą szatę zbawienia i niezniszczalności.

Dusze oddalone od Boga i pozbawione Bożych darów, przyjdźcie gorliwie i wzięwszy za wzór nawrócenie syna marnotrawnego, zawołajmy: Ojczye łaskawy, któryś na niebiosach, wszyscy przed Tobą zgrzeszyliśmy, oczyść i zbaw przybiegających do Twego miłosierdzia.

Jako mający nieprzebrany ogrom miłosierdzia, nie gardź mną, Panie, Panie, w wielu rozkoszach roztrwoiłem bogactwo i przybiegam teraz do Ciebie, powtarzając słowa syna marnotrawnego: Zgrzeszyłem przed Tobą, zbaw przybiegającego do Twego miłosierdzia.

Teotokion: **J**esteś dla mnie, Twego sługi, przystanią zbawienia, wskazujesz drogę i orędujesz za mną, niech zostaną wybawiony Twymi modlitwami ze wszystkich okropnych przeszkód, albowiem na Ciebie złożyłem całą moją nadzieję, abym z wiarą Ciebie wysławiał.

Hirmos: **K**ażdy zrodzony z ziemi niech się rozraduje duchem oświecany, niech tryumfuje becziesnych rozumów natura, wielbiąc święty tryumf Bogurodzicy, i niech woła: Raduj się, błogosławiona Bogurodzico, czysta zawsze Dziewico.

Byleś Bożym zwierciadłem, Grzegorz, bowiem to, co jest na obraz nieskalane zachowałeś, rozum zaś Władcy na żądze ciała mężnie wystawiwszy, przyjąłeś to, co jest według podobieństwa, przeto stałeś się jaśniejącym domem Świętej Trójcy.

Pobożny cesarz pokazał Ciebie uskrzydłonego i górnołotnego, broniącego jako cały napełniony Bożym Duchem przeciwko błędnie rozumującemu

szalonemu Barlaamowi, którego słusznie zwyciężyłeś, gdyż mówił słowa fałszywe o Bogu na wysokościach.

Cały byłeś napełniony najlepszą mądrością przesławny, zaświeciłeś światu Światłość, wytoczyłeś dogmaty Prawosławia, przyjaźnią bowiem ze szczególnym umiłowaniem cnoty, najmędrszy, bojaźń Bożą w łonie począłeś i zrodziłeś słowa Ducha.

Teotokion: Zgodnie przynosimy Tobie pieśń dziękczynną, wierni, Ty bowiem zniszczyłeś naszą dawną klątwę, Rodzicielko Boga, i wszyscy przyjęliśmy błogosławieństwo Boże, zbawienie, oświecenie, Twoje miłosierdzie i wieczną radość.

Eksapostilation zmartwychwstania.

Chwała. Świętego:

Prosomion: Z uczniami.

Raduj się, chwało ojców, usta teologów, mieszkanie milczenia, domu mądrości, najwznioślejszy z nauczycieli, głębio słowa. Raduj się, organie czynu, wzniosłości kontemplacji i uzdrowicielu ludzkich słabości. Raduj się, świątynio Ducha, i zmarły, i żywy ojciec.

I teraz. Teotokion: Władczyni, wszystkich Władczyni, wszystkich przewyższająca, przewyższająca wszystkie zastępy niebieskie, wyciągnij władczą rękę i zachowaj pokój, pobłogosław służących Tobie kapłanów i przebacznym modlącym się do Ciebie. Obdarz wszystkich ludzi pokojem, umocnij wojska w czasie walki, zachowaj to miasto, święta Bogurodzico, i teraz uczyni nas godnymi ujrzenia królestwa niebieskiego i bramy raj, gdy Sędzia zasiądzie sądzić świat w drugim i strasznym Sądzie, Władczyni aniołów.

Do psalmów pochwalnych dodajemy osiem stichosów i śpiewamy pięć sticher zmartwychwstania i te oto trzy stichery. Ton 1:

Prosomion: Niebieskich zastępów.

Błogosławione życie spędziłeś w świecie i teraz radujesz się ze zgromadzeniami błogosławionych i łagodnych na ziemi, jako łagodny żyjesz hierarcho Grzegorz, łaską zaś cudów stajesz się bogatym w Bogu, którą dajesz czczącym Ciebie.

Zasadziłeś dogmaty prawosławia, błogosławiony, odcinając ciernie niegodziwości, i pomnożyłeś nasiona wiary, zroszone twoimi słowami, dające kłosa stokratny jako gorliwy ogrodnik przyniosłeś je Bogu.

Nieskalanością twego życia, błogosławiony, zadziwiły się zgromadzenia aniołów i ludzi, bowiem przez wyrażenie zgody okazałeś się zdecydowanym w cierpieniach i poście oraz hierarchą i godnym sługą Bożym, i szczerym przyjacielem.

Mówimy stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

I śpiewamy isomelos, ton 6: Chodzącym w ciemnościach grzechu zajaśniałeś światłością, Chryste, w czasie wstrzemięźliwości, i pokaż nam wonny dzień Twego cierpienia, abyśmy śpiewali Tobie: Powstań, Boże, zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Na **Liturgii** typika tonu na sześć i z kanonu pieśń trzecia na cztery. Prokimenon, ton 5: **Ty, Panie, zachowasz nas i ustrzeżesz od tego pokolenia, i na wieki. Stichos: Wybaw mnie, Boże, bo zabrakło sprawiedliwego. I drugi prokimenon św. Grzegorzowi Palamasowi, ton 1: Usta me głoszą mądrość, a rozważania serca mego roztropność. Stichos: Słuchajcie tego wszystkie ludy, nakłońcie uszu wszyscy mieszkańcy świata. Lekcja z Listu do Hebrajczyków, perykopa 304. Alleluja według tonu. Ewangelia według Marka, perykopa 7. Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Drugi: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek.**

W niedzielę wieczorem,

dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy cztery stichery z Oktoechosy oraz Triodionu isomelosi kyr Józefa. Ton 8:

Prosomion: **Niezliczony.**

Niezliczoną ilość razy zgrzeszyłem Tobie, oczekuję niezliczonych mąk, zgrzytania zębów, płaczu nieutulonego, ognistej gehenny, ciemności i tartaru. Sędzio najsprawiedliwszy, daj mi przeto łyzy, przez które znajdę odpuszczenie mego zła, poszcząc i wołając do Ciebie: Władco Chryste, ulituj się nade mną ze względu na Twoje wielkie i obfite miłosierdzie.

Prosomion:

Mnie, zbłąkanego na górach okropnych przestępstw, odszukaj i wezwij do siebie, Słowo, daleko odpędzając złe obyczaje mego rozumu, zmarłego ożyw znowu i oczyść przez post, w płaczu nieustannym wołającego i mówiącego: Władco Chryste, ulituj się nade mną ze względu na wielkie i obfite miłosierdzie.

Inna stichera kyr Teodora, ton 8:

Prosomion: **Przesławne.**

Zaczawszy trzeci tydzień postu, wysławmy czcigodną Trójcę, wierni, radośnie przechodząc pozostały czas i pozbawiwszy żądze cielesne sił w naszych duszach, skośmy kwiaty Boże i uplećmy wieńce Władczyni dni, abyśmy wszyscy nosząc korony, zaśpiewali Chrystusowi jako zwycięzcy.

I trzy stichery z Menei. **Chwała, i teraz. Teotokion. Pogodna Świątłości.**

Po wejściu prokimenon, ton 8: **Nie odwracaj oblicza Twego.**

Na stichownie isomelos dnia:

Ton 8: **Bruzdy ojcowskie oplułem, chwiejnym będąc rozumem, żyłem ze zwierzęcymi zamysłami grzechu, całe moje życie spędziłem nierządnie, nieszczęsny, pozbawiłem się pokarmu wzmacniającego serce, syciłem się czasowo tuczając rozkoszą, lecz Ty, Ojcze łaskawy, nie zamykaj mi łona Twojej przyjaźni do człowieka, ale otworzywszy je przyjmij mnie jak syna marnotrawnego i zbaw mnie.**

Męczennikom: Męczennicy Pańscy, uświęćcie wszelkie miejsce i uleczenie wszelką chorobę, módlcie się teraz, prosimy, o wybawienie naszych dusz z wrogich sieci.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 8: Moce niebios śpiewają Tobie, radością otoczona przez Boga, Matko dziewicza, i my wysławiamy niezbadane Twoje zrodzenie, Bogurodzico, módl się o zbawienie dusz naszych.

I dalszy ciąg służby.

